ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ – ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περιοδ. Β' Ἀρ. 155–37

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 2 Σεπτεμβρου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: [illegible]

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: [illegible] ἀρ. 12

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μοναδικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας» ἐν Καΐρῳ ἐξουσιοδοτημένος διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν τοῦ φύλλου, ἐγγραφὰς συνδρομητῶν, εἰσπράξεις συνδρομῶν, καὶ διὰ πᾶσαν πληροφορίαν εἶνε ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ ΙΧΘΥΣ

— Ὁ Ἀναμπὰς τῶν Ἰνδιῶν.
— Ὁ δεσπότης τῶν ὑδάτων καὶ τοῦ Οὐρανοῦ.
— Μεταξὺ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πτηνῶν τῆς ξηρᾶς.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΩΤΕΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑ

Τὰ ἀπρόσιτα βάθη τῶν ὠκεανῶν, αἱ μακρυναὶ καὶ ἄγνωστοι ἀκταί, κρύπτουσιν εἰς τὰ ὕδατά των τὰ μυστηριωδέστερα καὶ παραδοξότερα ὄντα.

Ἄπειρος εἶνε ἡ ποικιλία τοῦ ἐναλίου κόσμου. Ὑπάρχουσιν ἰχθύες οἵτινες πετῶσι ὅπως ὑπάρχουσιν ἄλλοι οἵτινες ψάλλουσιν.

Ὁ **Ἀναμπὰς** *περιπατεῖ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῶν λιμνῶν, καθὼς πηγαίνει τις εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἀναβαίνει εἰς δένδρον, ὡς ἡ ἄρκτος τοῦ Βοτανικοῦ κήπου εἰς τὰς ἀκακίας της.*

Τῇ βοηθείᾳ τῶν ἰσχυρῶν κυμάνσεων τοῦ σώματός του καὶ τῶν ἀκανθῶν τῆς οὐρᾶς του, τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ προνομιοῦχον τοῦτο ζῷον, φθάνει εἰς τὰς κορυφὰς τῶν φοινίκων, ὅπως ροφήσῃ τοὺς λεπτοὺς καὶ ζακχαρώδεις χυμούς των.

Γνωρίζει νὰ ἐκλέγῃ τὰ καλὰ ποτά, εἶνε δὲ προσέτι καὶ ἐξαίρετος ἀκροβάτης.

Ὁ **ἀναμπὰς** *εὑρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας. Κάμνει τὴν τύχην τῶν πλανοδίων θαυματοποιῶν καὶ εἶνε ἡ χαρὰ τῶν χάχηδων.*

Ὅταν ὁ θαυματοποιὸς τὸν ἀναγκάζει ν' ἀναρριχηθῇ ἐπὶ τοῦ ραβδίου τοῦ κλωβοῦ του, δὲν χειροκροτοῦσι πλέον τὰ σοφὰ ἑρπετά, τοὺς ἀστείους πιθήκους καὶ τοὺς μαγευμένους ὄφεις.

Τὸ πλῆθος προσηλοῦται εἰς τὸν Ἀναμπὰ ὅστις καθίσταται τὸ ἀντικείμενον τῶν θερμοτέρων ἐκδηλώσεων συμπαθείας.

* *

Ὅτε ὁ φυσιοδίφης Dallterff παρετήρησε τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο πλάσμα πολὺ ἐξεπλάγη ἰδὼν ἀληθῆ ἰχθὺν βαδίζοντα ἐπὶ τῶν κλάδων φοίνικος, μεταξὺ ἑνὸς σκιούρου καὶ μιᾶς ὑπολαΐδος.

Ἔσπευσε νὰ συλλάβῃ τὸν **ἀναμπὰν** *καὶ παρετήρησεν ὅτι τὸ ἕδραῖον αὐτοῦ πτερύγιον φέρει ὀξείας ἀκάνθας σχηματιζούσας ἄγκιστρα. Τῇ βοηθείᾳ τῶν ζωντανῶν αὐτῶν ἀγκίστρων προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδραυ. Θὰ τὸν ἐξελάμβανε κανεὶς ὡς ἐργάτην ἀναρριχώμενον ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν στήλων. Ὅταν τὸ ἕλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνδιαιτᾶται ξηρανθῇ ὁ ἰχθὺς οὗτος εὐθύμως ἄρχεται τοῦ δρόμου του καὶ σύρεται πρὸς κατάκτησιν νέας λίμνης.*

Τὸ ὕδωρ εἶνε τὸ ἀρχικόν του στοιχεῖον, ἡ παραλία τόπος περιπάτου καὶ ὁ φοίνιξ πρόσκαιρος κατοικία του.

Ἀλλὰ πῶς ζῇ ὁ **ἀναμπὰς** *ἐκτὸς τοῦ ὑγροῦ στοιχείου του; Ἡ ψύσις οὐδέποτε ἤλθεν εἰς ἀμηχανίαν. Ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ περιέργου τούτου ἰχθύος, μηχάνημα ἑρμητικῶς κεκλεισμένον φυλάττει τὸ ὕδωρ, ὅπερ δέχεται ὁσάκις ὁ ἰχθὺς ἀνοίξῃ τὸ στόμα του.*

Τὸ ὕδωρ τοῦτο, διατηρούμενον ἐν θυλακίῳ, ὡς ἐκεῖνο τῆς καμήλου, ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἀμφίβιον νὰ ὑγραίνῃ τὰ βράγχιά του κατὰ τοὺς ἐν τῇ ξηρᾷ περιπάτους του. Ἐφ' ὅσον ἡ ἰδρία αὐτοῦ εἶνε πλήρης, μένει οὗτος ἐπὶ τοῦ δένδρου του. Καὶ ὁ ἀναμπὰς εἶνε οὕτω τὸ εὐτυχέστερον ζῷον τῆς δημιουργίας. Τρία στοιχεῖα εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν του.

Τὸ ὕδωρ, ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανός!...

Ἀπὸ τὴν σκοπιάν του ἐκεῖ ἐπάνω μετεωριζόμενος μὲ ποῖον οἶκτον θὰ παρατηρῇ τοὺς κροκοδήλους, τὰς φαλαίνας καὶ ὅλους τοὺς μονάρχας τῶν ὑδάτων!...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΣΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΟΥ

Ἐνθρονισμένος ἐκεῖ ὑψηλά, μεταξὺ τῶν ὑπολαΐδων καὶ τῶν σπίνων ἐπὶ τοῦ κλάδου φοίνικος θὰ λέγῃ ἴσως ροφῶν ἡδυπαθῶς τὸν ζακχαρώδη χυμὸν τοῦ χρυσίζοντος κορποῦ:

—Ἐγὼ ἀνέρχομαι ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ καὶ ἀποσπῶ τὸ βραβεῖον....

* *

Οἱ ἱπτάμενοι ἰχθεῖς εἶνε μία τῶν περιεργοτήτων τῆς θαλάσσης. Εὑρίσκονται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἐξισωθῶσι κατὰ τὸ μέγεθος, τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δεξιότητα, καὶ τὸ περίεργον τοῦ σχηματισμοῦ πρὸς τοὺς ἰχθεῖς τῶν μεσημβρινῶν θαλασσῶν, πρὸς τὸν περίφημον **τετράπτερον** *παχ ὅστις ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξεν ὁ τρόμος τῶν ναυτιλωμένων.*

Τὸ σῶμα τοῦ ἰχθύος τούτου, εἶνε μαῦρον ὡς ὁ ἔβενος καὶ αἱ πτέρυγές του ἐρυθραὶ ὡς τὸ αἷμα Ἀληθὲς θαλάσσιον τέρας!...

Οἱ πετῶντες οὗτοι ἰχθεῖς ἐμφανίζονται πάντοτε καθ' ὁμίλους, πετῶσιν ὅλοι διὰ μιᾶς καὶ διατρέχουσι τὴν αὐτὴν σχεδόν, οἵαν καὶ ἡ πέρδιξ ἀπόστασιν.

Ὑψούμενοι δὲ εἰς ἀρκετὸν ὕψος καὶ προσκρούοντες ἐπὶ τῶν ἱστῶν τῶν πλοίων πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ συλλαμβάνονται. Ἐν καιρῷ τρικυμίας βλέπει τις τούτους καθ' ἑκατοντάδας πηδῶντας ἐπὶ τῶν ἀφρισμένων κυμάτων ἐν μανίᾳ, ἡ ἀληθῶς δὲ φανταστικὴ αὕτη εἰκὼν ἔχει τι τὸ ὑπερφυσικόν, ὅπερ δικαιολογεῖ τὸν ἀφελῆ τρόμον τῶν ἀρχαίων ποντοπόρων.

Μέσα εἰς τὴν βοὴν τῆς ἀλλοκότου πτώσεώς των, οἱ ὑποφήφιοι οὗτοι τῆς αἰθερίου ζωῆς, οἱ ἐστερημένοι ἔτι πτερῶν, ἄτινα—ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ὄντων—φυῶσιν ἴσως μετὰ μυριάδας ἐτῶν, φαίνονται ἀναφωνοῦντες πρὸς τὸ Ἄπειρον ὡς ὁ Ποιητής: —Πτέρυγας!... Πτέρυγας!...

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

— Πόσα παιδιὰ ἔχετε;

Ἰδοὺ ἡ ἐρώτησις ποῦ σᾶς προβάλλουν οἱ περισσότεροι τῶν ἰδιοκτητῶν ἐὰν ζητήσητε νὰ ἐνοικιάσετε ἕνα σπῆτι! Ἐὰν ἔχετε πολυμελῆ οἰκογένειαν ντρέπεσθε σχεδὸν νὰ ἀπαντήσετε! Ἄλλοι δικαιολογοῦνται μὲ τὸ νὰ λέγωσιν ὅτι τὰ παιδιὰ εἶνε μεγάλα κτλ. ὥστε ἡ πολυτεκνία ἦτο ἔγκλημα! Ἀναντίρρητον εἶνε ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς ψυχολογικῆς ταύτης καταστάσεως τῶν ἰδιοκτητῶν εἶνε αἱ πολυτηθέστεραι οἰκογένειαι νὰ ἔχουν τὰ χειρότερα σπίτια καὶ νὰ πληρώνουν καὶ περισσότερον πρὸς βλάβην τῆς εὐεξίας τῆς μελλούσης γεννεᾶς καὶ εἰρωνείαν τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος. Οὐδόλως ἄπορον ἐὰν ἐκ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς γεννᾶται οὐν τῷ χρόνῳ ἡ ἀποστροφὴ πρὸς ἀπόκτησιν οἰκογενείας.

Οἱ παρ' ἡμῖν κοινωνιολόγοι ἂς μελετήσουν τὸ ζήτημα.

— Ἡ Σάλα!

Οἱ ἐξ εὐρωπαϊκοῦ μέρους ἐρχόμενοι καὶ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενοι κατὰ τὸν Ἰούλιον, Αὔγουστον τὰ διάφορα οἰκήματα πρὸς εὕρεσιν ἑνὸς καταλλήλου θὰ παρετήρησαν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ καλήτερον δωμάτιον μεταξὺ τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων—δὲν ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν πρώτην τάξιν—ἀφιεροῦται εἰς τὴν **Σάλα**! Ἡ Σάλα εἶναι τὸ πρὸς τὸν δρόμον δωμάτιον· ὡς δωμάτιον τοῦ ὕπνου καὶ ἐστιατορίου ἀφιεροῦνται τα[illegible]νὸς τῆς αὐλῆς δωμάτια πολλάκις δὲ καὶ σκοτεινὰ δωμάτια. Οὕτως ἡ Σάλα καταντᾷ τὸ παράσιτον τῆς οἰκογενειακῆς ευμαρίας καὶ ὑγιεινῆς!

— Τί γίνεται ἀλλοῦ;

Ἀλλοῦ καὶ εἰς τὰς μεγαλουπόλεις ἀκόμη, κυρίαι Ἀθηναῖαι, εἰς τὸ Παρίσι, εἰς τὴν Βιέννην, ἡ Σάλα εἶναι ἄγνωστος ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς μικροὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν

μεσαίαν τάξιν ἐν γένει. Ἄνθρωποι κερδίζοντες καὶ μέχρι 25 χιλιάδων φράγκων π. χ. ἀγνοοῦσι τὴν Σάλα. Τὰ καλείτερα δωμάτια ἀφιεροῦνται διὰ τὸν ὕπνον καὶ δικαίως διότι ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος διέρχεται τὸ τρίτον τοῦ ἡμερονυκτίου ἔπειτα ἔχουν μίαν ὡραίαν τραπεζαρίαν ὅπου δέχονται τὰς ὀλίγας ἐπισκέψεις.

Ἡ Σάλα λοιπὸν τὴν ὁποίαν οἱ μετριώτεροι παρ' ἡμῖν διατηροῦσι εἶναί τι ἀκατανόητον καὶ γελοῖον! Ἐγὼ τὴν κατήργησα!

— Ἡ πόλις...δὲν ἔχει σάλες!

Ἡ πόλις ποῦ ἔπρεπε δὲν ἔχει Σάλες! Διὰ νὰ συνέρχεται οἰκογενειακῶς ὁ λαὸς καὶ ἀναπνέῃ τὸν ἐλεύθερον ἀέρα. Αἱ Σάλες αὐταὶ μιᾶς πόλεως εἶναι οἱ κῆποι καὶ τὰ πάρκα. Διὰ νὰ λάβωμεν παράδειγμα τὸ Παρίσι τὸ τόσο βορειότερο τῶν Ἀθηνῶν ἐκεῖ ἡ πρασινάδα καὶ τὰ ἄνθη εἶναι ἀφθονώτερα τῆς πρωτευούσης μας καὶ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας. Πόσοι κῆποι καὶ ὅλοι περιποιημένοι! Τὸ Πὰρκ Μονσώ, τὸ Μπὶτ Σωμόν, Μονμάρτρ, Τουγερί, Λουξεμβοῦργον, Ζωολογικὸν κῆπον, κῆπον Ἐγκλιματισμοῦ, δάσος Βολωνίας, Μυέτ, κτλ. κτλ... Ἐκτὸς τοῦ Ζαππείου ἐνταῦθα . . . τίποτε...Ὁ κῆπος τοῦ Θησείου τρομερὰ παρημελημένος! Ὀλίγας σταγόνας νερό, ἀλλ' οὔτε ἕν θρανίον! Καὶ ἐπειτα παραπονούμεθα διὰ τὴν σκόνιν.

— Ξυπόλυτοι!

Εἶναι πολλοὶ ποῦ πρεσβεύουν ὅτι αἱ κάλτσες καὶ τὰ ὑποδήματα εἶναι ἡ αἰτία παντὸς κρυολογήματος, καὶ ὅτι τὸ καλείτερον θὰ ἦτο ἐὰν καθὼς οἱ ἀρχαῖοι περιπατούσαμεν ξυπόλυτοι.—Ἡ θεωρία δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίας ἀφοῦ ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει ὅτι οἱ ψαράδες αἴφνης καὶ ἄλλοι κρατοῦντες τοὺς πόδας ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἰς τὸ νερὸ ἢ εἰς τὸν ἀέρα δὲν κρυολογοῦν ποτέ. Τὰ παιδιὰ τοὐλάχιστον ἔπρεπε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη νὰ ἀφίνονται ξυπόλυτα.

Εἰς τὸ Παρίσι ἕνας ζωγράφως ἐκ τῶν πρώτων—ἡ ἐφημερὶς ἡ παρισινὴ δὲν μᾶς λέγει τὸ ὄνομα τόσην δύναμιν ἔχει ἀκόμη ὁ ψευδοπολιτισμός!—ἐργάζεται ξυπόλυτος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ὅταν δὲ βγαίνει ἔξω φορεῖ ὑποδήματα λεπτότατα χωρὶς κάλτσες ἐννοεῖται, ὑποδήματα ἐλαφρὰ, πορώδη ὡς σφόγγος ἵνα εἰσέρχεται ὁ ἀήρ . . . Ὁ καλλιτέχνης δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ πάῃ καθ' ὁλοκληρίαν ξυπόλυτος . . . Ἂν τὰ πόδια λερώνονται λιγάκι τί πρὸς τοῦτο; Πλύνονται ὅπως τὰ χέρια καὶ ὅπως τὰ χέρια μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸν ἀέρα σκληρύνονται καὶ λύεται τὸ ζήτημα . . . τῶν κρυολογημάτων . . . Εἶνε εἰς γνῶσιν μου ὅτι πολλοὶ γονεῖς κατήργησαν τὲς κάλτσες εἰς τὰ τέκνα των. Εὖγε τοος!

Ἐὰν ὑποδηματοποιός τις τῆς πρωτευούσης κατεσκεύαζε νέον εἶδος ὑποδήματος διὰ παιδιά, ἐλαφροῦ, δυναμένου νὰ φορῆται χωρὶς κάλτσες, ἤθελε ἐπαυξήσῃ τὴν ὑγείαν τῶν πατριωτῶν του, ἤθελε ἁπλοποιήσῃ τὸν βίον καὶ φαγῇ καὶ οἰκονομικῶς εὐεργέτης.

Καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, αὐτὸ, δὲν ἦτο διόλου **μεταρρύθμισις** *ἀλλ' ἐπάνοδος εἰς τὸ* **ἀρχαῖον.**

— Ἡ Μὶς Πάλμερ . . . ἑλληνικωτέρα τοῦ γάλλου ζωγράφου.

Μία ἐκ τῶν ἀριστοκρατιδῶν τῆς Ἀμερικῆς ἡ μὶς Πάλμερ παρουσιάσθη εἰς χορὸν δυμένη ἁπλούσιατα ἐσθῆτα ἀρχαιοελληνικὴν μὲ τσάκισμα κατὰ μῆκος . . . τῆς ἐσθῆτος. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ Μὶς ἔφερε κάτωθεν τῆς ἐσθῆτος ἕνα **μαϊγιὸ**. *Ἀλλ' ἐδήλωσεν ὅτι τὸ θεωρεῖ περιττὸν καὶ ὅτι θὰ παρουσιασθῇ χωρὶς αὐτὸ εἰς προσεχῆ περίστασιν.*

Εἶνε περιττὸν Κυρίαι μου, νὰ ἐρωτήσωμεν ἐὰν ἡ Μὶς Πάλμερ εἶνε ἐξαισίως ὡραία ἀφοῦ ἐξέλεξε τὸ Ἑλληνικὸν φόρεμα τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἁπλότητί του προσθέτει χάριν μόνον εἰς τὰς καλλονάς.

—Οἱ ἔφεδροί . . . μας;

Ἔχει καὶ ἡ «Ἀλήθεια» τοὺς ἐφέδρους της. Ἐννοοῦμεν πρῶτον τὸν διευθυντήν της ὅστις πληρώνει μὲ δεκαπενταετῆ φυλάκισιν τὴν τόλμην τουνὰ δημοσιεύσῃ εἰς ἐφημερίδα ἡ ὁποία ὠνομάζετο «Ἀλήθεια», πράγματατὰ ὁποία λέγεται δὲν ἀπεδείχθησαν ψευδῆ Ὁ κ. Λαχανοκάρδης ἔφεδρος τῆς τιμῆς ὑψίσταται θυσίαν προσωρινὴν τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας. Δὲν ἀνέγνωσα, εὑρισκόμενος τότε μακρὰν τῆς Ἑλλάδος τὰ γραφέντα. Ἂν τὸ ὕφος ἦτο αὐστηρὸν, φρονῶ ὅτι αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ τύπου εἶνε προτιμώτεραι τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἐπικρίσεως εἴτε διοικητικὴ εἴτε δικαστικὴ συνοδευομένη ὑπὸ ποινῆς. Ὁποιωσδήποτε ἡ τιμωρία τοῦ γράψαντος ἔπρεπε φρονῶ, νὰ θεωρηθῇ ἐπαρκοῦσα. Ἡ τοῦ διευθυντοῦ ἑνὸς φύλλου προσωπικότης, μάλιστα κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ μηνυτοῦ ἔπρεπε νὰ μείνῃ σεβαστὴ χάριν τοῦ γοήτρου τοῦ Τύπου.

Ἡ ἀλληλεγγύη κατὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐννοήθη καλῶς ὑπὸ τοῦ «Σκρίπ», τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ τῆς «Ἑστίας».

— Ὁ ἄλλος...ἔφεδρος.

Εἶναι ὁ ἀρχιεργάτης τῆς «Ἀληθείας» κ. Σπῦρος Λασιώτης, ὁ ἐποῖος προσωρινῶς ἀφίνει τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐφημερίδος μας μεταβαίνων ἐκεῖ ὅπου ἡ τιμὴ καλεῖ αὐτόν . . . εἰς τὸ πεδίον τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων. Ἄριστος ἐργάτης ἀφοσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ὁ κ. Λασιώτης θὰ φέρει ἐκεῖ ὅπου ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἰδέα εἶνε τὰ μεγαλείτερα συντελεστικὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν τὸν αὐτὸν ζῆλον πρὸς τὸ καθῆκον· τοιοῦτοι στρατιῶται εἶνε παράγοντες πολύτιμοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν διὰ τὴν δημιουργίαν στρατοῦ ψυχικοῦ σθένους, ἐνθουσιῶντος, ἑτοίμου διὰ πᾶσαν θυσίαν. Εὐπροσήγορος, ἀγαθὸς, γλυκύτατος ὁ ἀρχιεργάτης μας ὢν δεκανεὺς θέλει ἐμπνεύσῃ καὶ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὰς πολυτίμους ἀρετὰς αἱ ὁποῖαι τὸν διεκρίνουν.

—Ζητῶ . . . τὰ 15 φράγκα μου!

Τὰ 15 φράγκα τά ζητεῖ ὁ Ροκφέλλερ ὁ δισεκατομμυριοῦχος! . . . Εἴχαμε γράψει διὰ τὸ πρόστιμον ἐξ 125 ἑκατομμυρίων εἰς τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ἡ ἀμερικανικὴ Ἑταιρία τῆς ὁποίας ὁ Ροκφέλλερ εἶνε ὁ πρῶτος μέτοχος! Μὲ ἀμερικανικὸν φλέγμα αὐτὸς μὴ γνωρίζων ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον θὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἢ μὴ τὴν ἀπόφασιν, ζητεῖ ἐν τῷ μεταξὺ φράγκα 15 ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς δύο φορὰς ὅπου παρέστη ὡς μάρτυς, προσέτι δὲ καὶ φράγκα 353.75 δι' ἔξοδα ταξειδίου . . . Αὐτὸ σημαίνει λογαριασμὸς ἀμερικάνικος.

—Φιλάνθρωπον... τυπογραφεῖον.

Ἐν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τοῦ βίου τῶν ἐργατῶν εἶναι ἡ ἐντὸς εὐαέρων περιβόλων ἐργασία. Δυστυχῶς δυσκόλως ἐπιτυγχάνεται τοῦτο παρ' ἡμῖν. Ὥστε μετ' εἰλικρινοῦς πεποιθήσεως ἐξαίρομεν τὸ πρότυπον τυπογραφεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτυποῦται ἡ «Ἀλήθεια». Τὸ κτίριον ἐκτίσθη ἐπίτηδες διὰ τὸν δι' ὃν προώρισται σκοπόν. Ἔχει ὕψος εὐρυχωρίαν, φῶς, ἀέρα ὅσον οὐδὲν ἕτερον τυπογραφεῖον τῆς πρωτευούσης, τοῖθ' ὅπερ συνδυαζόμενον μὲ τελείαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν δὲν βλάπτει βεβαίως!

Οἱ ἐργάται οἱ εἰς τὸ Κατάστημα ἐργαζόμενοι εἶνε ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων ἐργατῶν.

Οὕτως τὸ Κατάστημα Κωνσταντινίδη, ὅπερ τοιαύτην ὤθησιν εἶχε δώσει ἄλλοτε, εἰς τὴν τυπογραφικὴν τέχνην ἐν Ἑλλάδι ὅτε ἦτο ἀκόμη σχεδὸν εἰς τὰ σπάργανα, σήμερον μὲ τὰς καινοτόμους περὶ ἐργασίας ἰδέας δίδει νέαν ὤθησιν προοδευτικὴν μὲ τὸ τυπογραφικὸν κτίριον τῆς ὁδοῦ Γερανίου, τὸ ἀνταποκρινόμενον εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ὑγιεινῆς.

Διπλοῖ οὗτοι τίτλοι, διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, ἀξίζοντες τὴν ἐνθάρρυνσιν τοῦ Καταστήματος ἐκ μέρους τῶν φιλοπροόδων.

Σταχυολόγος

ΡΟΔΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΕΜΙΑ

ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ

1

Λευκό, καθάριο, ὁλώμορφο
Φαντάζει τὸ σπητάκι
Καὶ ἡ ρούγα μένει ἀτάραχη
Σὲ αὐτὴν τὴν ἄκρη, ἐκεῖ.
Οἱ φουντωτοὶ βασιλικοὶ
Μὲς στὸ παραθυράκι
Καὶ ἡ κόρη ποῦν' στὸ πλάγι τους
Κεντάει προσεχτική.

Κι' ἐνῷ τὰ φύλλα του ὁ κισσὸς
Στὴν αὔρα ἀργοκινάει
Τὰ περιστέρια παίζουνε
Στὴ στέγη ἐρωτικά.
Μιὰ ζωγραφιὰ πᾶ 'στῆς ψυχῆς
Τὰ βάθη σοῦ μιλάει
Καὶ σ' ἕνα κάποιον ὄνειρο
Σὲ πάει γλυκὰ-γλυκά...

2

Ἐχτὲς παιγνίδιζε τὸ φῶς
Στῆς θάλασσας τὰ μάκρη
Κι' ἔτρεμε ἀγνάντια ὁ Ἕσπερος
Σὰν διάφανο ἕνα δάκρυ.

Καὶ πρὸς τὴ Δύση πορφυρᾶ
Τὰ σύννεφα βαμμένα
Ἀνέβαιναν τρομαχτικὰ
Κι' ἀνήσυχα ἁπλωμένα.

Θαρροῦσες κι' ἤθελεν ἡ Γῆ
Κάποιο θυμὸ νὰ δείξῃ
Καὶ μέσα σὲ αἵματος ἀχνὸ
Τὰ Οὐράνια γιὰ νὰ πνίξῃ!..

3

Στ' ἄσπρα τὰ σεντόνια ἐπάνω
Πεθαμένη καὶ χλωμή!..
Οὔτε κρῖνα, οὔτε λαμπάδες
Οὔτε δάκρυα κι' ὀδυρμοί...

Μόνο ἡ Παναγιὰ ἀπὸ πάνου
Στὸ κρεββάτι τῆς φτωχῆς
Εἶδε τὴ στερνὴ ἀγωνία
Τῆς παντέρημης ψυχῆς

Κι' ἀπ' τὸ παραθύρι μέσα
—Πόνος μάταιος καὶ κρυφὸς—
Τὸ φεγγάρι ἁπλώνει τώρα
Τὸ περίλυπό του φῶς!..

Θρασ. Ζωϊόπουλος

Ο ΤΙΜΑΛΦΗΣ ΛΙΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΗΤΟΙ

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ὑπὸ **ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**

Διάλεξις γενομένη ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ Ἑλλην. Φιλολογικῷ Συλλόγῳ «ΕΛΑΑΣ»

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ τεραστία αὕτη πνευματικὴ· ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἐπίδρασις τῶν πράξεων ἑνὸς ἥρωος νεανίου, ὅστις ἐπέπρωτο μετὰ δεκαετίαν μόλις ἐνδόξου Βασιλείου νὰ περάνῃ τὸν βίον ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, εἶναι μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ὀγκολήρου. Ἀσθενέστερόν πως πρόδρομον καίτοι ἐξ ἴσου μεγάλα ἀποτυπώσαντα τὰ ἴχνη αὐτοῦ, ἔσχεν ἡ περὶ Ἀλεξάνδρου παράδοσις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ *Τρωϊκοῦ πολέμου*, ἥτις ὡς εἴπομεν ἤσκησεν ὡσαύτως τὴν ἐπίδρασίν της ἐφ' ἁπάσης τῆς Εὐρώπης, τῆς πρόσω Ἀσίας καὶ τῆς βορείου Ἀφρικῆς. Ἐκτὸς τῶν τρωϊκῶν ἡρώων, τῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ περὶ τὸ Ἴλιον ἀγῶνος αὐτοπροσώπως ἢ ἁπλῶς ἐν μυθώδει ἀμφιέσει ἐμφανισθέντων ἐν ἁπάσαις ταῖς χώραις, περιέτρεξαν εἶτα τὴν ὑφήλιον νικηφόροι αἱ ἀθάνατοι ῥαψῳδιαι τοῦ Ὁμήρου. Μόνος ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε τόσον μέγας, ὥστε νὰ ταχθῇ ἰσότιμος παρὰ τῷ μεγάλῳ Πηλιάδῃ! Ποῖος δὲ ὑπῆρξεν ἱκανὸς ἐντὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐκτοπίσῃ κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα τὴν λατρείαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ σὺν αὐτῇ τὴν ἀριστοτελικὴν φιλοσοφίαν, ἐκ τῆς ἡγεμονίας τοῦ πνευματικοῦ κόσμου; Ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς «νέας ἐποχῆς» τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ Μεταρρυθμίσεως τὸ ὁποῖον ἐκόμισαν ἐν τῇ Δύσει οἱ ἀπέριττοι ἐκεῖνοι Ἕλληνες, οἱ ἀναγκασθέντες, ἐνώπιον τῆς ὁρμῆς τοῦ ὀσμανισμοῦ, νὰ καταλίπωσι τὴν ἀρχαίαν παρὰ τὸν μέγαν Βόσπορον ἑστίαν τῆς δράσεως αὐτῶν. Οὕτω τὸ *θνῆσκον Βυζάντιον* συνετέλεσε τὴν τρίτην ἑλληνικὴν πνευματικὴν κοσμοκρατορίαν!

Ἡ τρωϊκοσμηρικὴ ἐποχή, ἡ ἀλεξανδρινοαριστοτελικὴ κοσμοκρατορία καὶ ἡ βυζαντινοεξανθρωπιστικὴ πνευματικὴ ἀναγέννησις ἀποτελοῦσι τοὺς τρεῖς μεγάλους στύλους, ἐφ' ὧν ἀνηγέρθη ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης!

Οὕτω ὁ Ἑλληνισμὸς ἔδωκεν ἐξ ἑαυτοῦ πάντοτε τὸ ἄριστον καὶ ὕψιστον ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν ἅτινα πρὸς ἀνταπόδοσιν ἐσφυρηλάτησαν πολλάκις καὶ σφυρηλατοῦσιν ἐξ αὐτοῦ ὅπλα πρὸς καταπίεσιν καὶ καταδίωξιν αὐτοῦ. Καὶ ὅμως τὸ εὐγενέστατον ἐκ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ θησαυρῶν παρέμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἑλληνισμόν, πάντοτε. Καίτοι ὁ Ἀλέξανδρος κατέκτησε τὸν κόσμον, αὐτὸς δὲ ἐγένετο κτῆμα πάντοτε τῶν ἐθνῶν, ἡ γενέτειρα ὅμως αὐτοῦ ἡ ἑλληνικὴ Μακεδονία παρέμεινεν ἐσαεὶ κτῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅπως ἐναγκαλισθῇ τὸν κόσμον ἐχρειάζετο ὁ Ἀλέξανδρος ἔρεισμα διὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ τὸ ἔρεισμα τοῦτο ἦτο καὶ ἔμεινεν ἡ πατρὶς αὐτοῦ, ἡ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τὰς κλιτύας τοῦ Βερμίου ὄρους. Ὅσον δὲ κἂν ὁ ἐτρίβεν αὐτὸς μακράν, ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ παρὰ τὰ κύματα τοῦ Ἰνδοῦ ἢ παρὰ τοὺς βράχους τῶν Ἰμαλαΐων, ἢ ὅσον κἂν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐφέρετο πρὸς δυσμὰς μέχρι τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους ἢ πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν Φιόρδων τῆς Σκανδιναβίας, οὐχ ἧττον ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ παρέμεινεν ἡ φιλόστοργος καὶ πολυμέριμνος καρδία τῆς μητρὸς αὐτοῦ, παρὰ τὸ πλευρὸν δ' αὐτῆς ἵσταντο καὶ ἵστανται πάντοτε ὡς παράκλητοι αἱ θυγατέρες αὐτῆς, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἀπόντος κοσμοκράτορος Μακεδόνος! Ὅσῳ ὅμως οἰκτρὰ ἀπέβη ἡ τύχη τῆς ὑπερηφάνου μητρός, τόσῳ ὡραιοτέραν ἀνέδειξαν ὁ μῦθος καὶ ἡ ποίησις τὴν πρὸς τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ σχέσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου. Εἰς αὐτὸν δὲ ἐπέπρωτο, κατὰ τὰς βουλὰς τῆς εἱμαρμένης, νὰ ἀπονεμηθῇ ἡ σωματικὴ ἀθανασία, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐπετράπη ταῖς ἀδελφαῖς αὐτοῦ νὰ πίωσιν ἐκ τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, ἣν αὐτὸς ἀνεκάλυψε, καὶ ν' ἀποκτήσωσι τὴν ἀθανασίαν. Οὕτω παρέμειναν αἱ εἰς Βασιλίσσας τῶν νηρηίδων ἀνυψωθεῖσαι ἀδελφαὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου αἱ φρουροὶ τῶν πατρικῶν ὀρέων, αἱ προστάτριαι τῶν ὑπερηφάνων καὶ ἐλευθέρων ὀρεσιβίων τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ αἱ σύντροφοι τῶν Ἑλλήνων ναυπόρων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἐκεῖ ζῶσιν εἰσέτι καὶ σήμερον καὶ μετὰ ζηλοτύπου χαρᾶς ἀγρυπνοῦσιν ὅπως μὴ ἀποθάνῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἡ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ ἡ εἰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον του πίστις. Οὐαὶ εἰς τὸν Μακεδόνα ποιμένα, τὸν μὴ τοποθετοῦντα, κατὰ τὴν προσέγγισιν καταιγίδος, μέλι διὰ τὴν σπεύδουσαν πρὸς αὐτὸν νηρηίδα καὶ μὴ φωνοῦντα αὐτῇ ὅτι ζῇ εἰσέτι καὶ βασιλεύει ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος! Οὐαὶ εἰς τὸν ναυβάτην τὸν μὴ ἀναγνωρίζοντα τὴν διερχομένην καὶ τὰ κλέη τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς ψάλλουσαν νηρηίδα καὶ μὴ διαβεβαιοῦντα αὐτῇ ὅτι ζῇ ἀκόμη ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος!

Οὕτω διὰ τὸν ἁπλοϊκὸν ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, διὰ τὴν σύζυγον τοῦ χωρικοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον ὁ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας τῶν Ἑλλήνων Βασιλεύς, ὅστις δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν του νὰ καταποντισθῇ. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον πίστις ἀποτελεῖ τὴν προσωποποίησιν αὐτῆς τῆς *ἑλληνικῆς ἀθανασίας*! Διότι αἱ ἀθάνατοι ἀδελφαὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶναι αἱ διάφοροι φυλαὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἵτινες θὰ ζήσωσιν ἐφ' ὅσον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσι τὸν μέγαν ἥρωα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ!

Ἐξ ὅλων δὲ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου παραδόσεων τὴν βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐφ' ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνεποίησεν ἡ μοναδικὴ ἐκείνη ἀφήγησις, καθ' ἣν ὁ Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ καθυπεταξεν τὰ ὅλα ἔθνη καὶ κατέστησεν αὐτὰ φόρου ὑποτελῆ, ἠθέλησε νὰ ὑποτάξῃ ἑαυτῷ καὶ τὴν *χώραν τῶν ἀθανάτων*. Ἡ παράδοσις αὕτη προσέλαβε σὺν τῷ χρόνῳ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν διαφόρους μορφάς. Ἡ γῆ αὕτη τῆς ἐπαγγελίας χαρακτηρίζεται ὡς ἡ χώρα τοῦ φωτός, τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, τοῦ ἀγνώστου, τῆς ὑψίστης εὐδαιμονίας, τοῦ παραδείσου, τῆς ἀθανασίας κλ. Κατὰ τὴν μίαν παράδοσιν αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἀπῆλθε πρὸς αὐτήν, κατὰ τὴν ἑτέραν ἔπεμψεν ἕνα τῶν στρατηγῶν μετὰ μεγάλης στρατιᾶς, κατὰ τὴν τρίτην ἔπεμψε δύο μόνον ἢ τρεῖς κήρυκας, κατ' ἄλλην πάλιν τὸν συνοδόν του Ἀριστοτέλην, ὅστις νῦν μὲν περιγράφεται ὡς σύμβουλος αὐτοῦ, νῦν δὲ ὡς φίλος, ἄλλοτε πάλιν ὡς ἀστρολόγος καὶ ἄλλοτε ὡς Μέγας Βεζύρης κλπ. Ἡ μία παράδοσις παριστᾷ τὴν πρὸς τὴν χώραν τῶν ἀθανάτων ἄγουσαν ὡς μακρὰν διὰ τῆς ἐρήμου πορείαν, ἡ ἑτέρα ὡς στρατείαν διὰ τῆς χώρας τοῦ ζόφου, ἡ ἄλλη ὡς εὐρὺ ταξείδιον ἐπὶ πλοίου ὑπεράνω ὁρμητικοῦ χειμάρρου κλ. Παρὰ τὴν ἀτελεύτητον ὅμως ταύτην ποικιλίαν ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ μέρους καὶ τῆς δράσεως ἐν αὐτῷ, πᾶσαι αἱ ἀφηγήσεις συμφωνοῦσιν εἰς ἕν, ὅτι ὁ φύλαξ τῆς χώρας τῶν ἀθανάτων ἀπηγόρευσε μὲν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἢ εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους αὐτοῦ τὴν εἰς τὴν χώραν εἴσοδον, κατέβαλεν ὅμως φόρον ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς *τιμαλφοῦς λίθου*. Ὁ τιμαλφὴς οὗτος λίθος εἶχε, κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων, τὴν μορφὴν *ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ*. Ἐκάλεσε λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος πάντας τοὺς σοφοὺς τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ὅπως μάθῃ παρ' αὐτῶν ὁποίαν τινὰ σημασίαν εἶχεν ὁ λίθος. Ἀλλὰ μόνος ὁ Ἀριστοτέλης ἠδυνήθη νὰ δώσῃ τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν. Ἔθετο τὸν λίθον ἐπὶ τῆς τρυτάνης κολοσσιαίας πλάστιγγος· ἀλλά, καίτοι ἐπὶ τῆς ἑτέρας τρυτάνης ἐναπετέθη ἅπας ὁ χρυσὸς καὶ ἄργυρος, ὃν ἠδυνήθησαν νὰ συλλέξωσιν ἐξ ὅλης τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐν τούτοις ὁ μικρὸς λίθος ἐβάρυνε περισσότερον πάντων τῶν θησαυρῶν τῆς γῆς. Τότε ἀφῆρεσεν ὁ Ἀριστοτέλης πάντας τοὺς θησαυροὺς τούτους ἐκ τῆς πλάστιγγος καὶ ἐπὶ τοῦ τιμαλφοῦς λίθου ἐπέπασεν ὀλίγην κόνιν γῆς, μεθ' ὃ τὸ ἐλάχιστον πτερὸν ἠδυνήθη ν' ἀντισταθμίσῃ αὐτόν. Εἶπε δὲ τότε: «Τοῦτο εἶναι ὁ συμβολισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνόσῳ ζῇ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ, ἀξίζει οὗτος μείζω πάντων τῶν θησαυρῶν τῆς γῆς· Ἀλλ' ἅμα ὡς ὀλίγη γηΐνη κόνις καλύψῃ τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲν βαρύνει πλέον οὗτος!»

Ἡ ἑρμηνεία αὕτη εἶναι βεβαίως ὀρθὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν γένει· Ἀλλὰ δι' Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν καὶ διὰ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἐγκρύπτει ἰδιαίτερόν τι μέγα μυστικόν. Ἡ χώρα τῶν ἀθανάτων δὲν ἠξίωσεν ἀληθῶς νὰ χαρίσῃ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν σωματικὴν ἀθανασίαν ἀλλ' ἀντὶ ταύτης ἔδωκεν αὐτῷ τὸν ὕψιστον *τιμαλφῆ λίθον* τοῦ κόσμου, ἔχοντα τὴν μορφὴν φωταυγοῦς ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ. Ὁ ὀφθαλμὸς οὗτος τοῦ κοσμοκράτορος ἐπισκοπεῖ ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τουτέστιν ἡ ὑφήλιος ἀντικατοπτρίζεται ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ κοσμοκράτορος τούτου. Ὁ ὀφθαλμὸς οὗτος εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ πολυτισμοῦ ἐκείνου, ἐξ οὗ ἀπέρρευσεν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦ ὁποίου οὗτος εἶναι ἡ ὑπάτη προσωποίησις. *Εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ!* Ὅπως τὸ λάμπον βλέμμα τοῦ ὀφθαλμοῦ τούτου διεισέδυσεν εἰς ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, οὕτω ἀντικατοπτρίσθη ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ὑφήλιος. Διὰ τοῦτο εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς συνάμα καὶ ἡ προσωποποίησις αὐτῆς τῆς πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον λατρείας τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Ἀπέναντι δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς καταυγαζούσης τὴν ὑφήλιον, οὐδὲν βαρύνουσιν ἅπαντες οἱ ὑλικοὶ θησαυροὶ τῆς γῆς καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις αὐτῆς! Ἅπας ὁ ἀποτεθησαυρισμένος χρυσὸς δὲν εἶναι ἢ νεκρὸν μέταλλον, μὴ δυνάμενον ν' ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὸν τιμαλφῆ λίθον τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μόνος εἷς *Ραφαὴλ* ἐτόλμησε τὸ μέγα ἐγχείρημα νὰ παραστήσῃ ἐπὶ εἰκόνος τὸν ὀφθαλμόν, εἰς ὃν ἐδωρήθη ἡ δύναμις αὕτη. Εἶναι ὁ φωταυγὴς ὀφθαλμὸς τοῦ Σωτῆρος παιδὸς ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς σιξτινείου Παναγίας!

Τί δὲ σημαίνει ἡ ὑπὸ γηΐνης κόνεως ἐξευτέλισις τοῦ τιμαλφοῦς λίθου; Ὅτι ἐνόσῳ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κέκτηται τὴν φωτιστικὴν ταύτην *δύναμιν*, θὰ ἦναι, παρὰ τὴν ἐμικρότητα αὐτοῦ, μεῖζον καὶ αὐτῶν τῶν μεγίστων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ παρὰ τὴν καταπίεσιν καὶ παραγκώνισιν αὐτοῦ, θὰ ζῇ αἰώνια ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔθνος τοῦ πολιτισμοῦ. Μόνον ὅταν ἐκπνεύσῃ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει ἡ δύναμις αὕτη, ἡ καὶ σήμερον τὸν

κόσμον φωτίζουσα εἰς τὰ εὐγενέστερα τῆς ἀνθρωπότητος ἰδεώδη, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν πίστιν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀρετάς, αἵτινες οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπέλειψαν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ὅταν ἀπολέσῃ τὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀθανάτων τιμαλφῆ τοῦτον λίθον, καὶ θὰ τὸν ἀπολέσῃ ὅταν κατέλθῃ εἰς τὰς ποταπὰς σκέψεις καὶ μεθόδους ἄλλων λαῶν, ἃς συμβολίζει ἡ γηίνη ἐκείνη κόνις, τότε μόνον θ' ἀναφυῇ ὁ κίνδυνος νὰ ἐκπνεύσῃ καὶ ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ ζωτικότης καὶ ἀντοχή, νὰ σβέσῃ καὶ ἡ φυσικὴ αὐτοῦ ζωή. Ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ θὰ συναπολεσθῇ καὶ πᾶν ἰδεῶδες ἐν τῷ κόσμῳ.

Τὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀθανάτων τιμαλφῆ τοῦτον λίθον κατέκτησεν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ὁ μέγιστος υἱὸς τῆς *Μητροπόλεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς Μακεδονίας*. Μόνον δ' ἐπὶ τοσοῦτον θὰ δυνηθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸν τιμαλφῆ τοῦτον λίθον, ἐφ' ὅσον θὰ ὦμεν εἰς θέσιν νὰ διατηρήσωμεν τὴν Μακεδονίαν.

Σκόπεια, ἤτοι σκοπιὰ τῆς χώρας, ἀπεκλήθη ποτὲ ὁ προμαχών, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οἱ πρῶτοι Βασιλεῖς τῶν Δαρδάνων ἠτένησαν κάτω τοῦ Ἀξιοῦ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς χώρας καὶ διεχάραξαν τὰ πρῶτα σχέδια μιᾶς ἑλληνικῆς παγκοσμίου πολιτικῆς. *Εὐρωπόν*, τὸν μακρὰν καθορῶντα, ἐκάλεσαν οἱ Παιόνες καὶ οἱ Πελαγόνες τὴν νοτιωτάτην ἀκρόπολιν ἐπὶ τῆς δυτικῆς τοῦ Ἀξιοῦ ὀρεινῆς ἀλύσεως παρὰ τὴν Πέλλαν ἀπὸ τῆς ὁποίας προσητένιζον τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν! Τείνειν εὐρὺ τὴν ὄπα πρὸς τὴν ἐκτενῆ ὑφήλιον, ἤτον, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ ἐμφανίσεως τῶν Ἑλλήνων, τὸ πρωτεῦον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐκπολιτιστικῆς αὐτῶν τάσεως. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν μεγάλην χώραν, πρὸς ἣν ἔτεινον τὸ βλέμμα αὐτῶν, εἰς ἣν διεισέδυσαν διὰ τῆς ἐκφωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν, ἔδωκαν τὸ ὄνομα *Εὐρώπη!*

Ὑπάρχει τάχα διὰ τὴν χώραν ταύτην τοῦ τηλαυγοῦς ἀνθρωπίνου πνεύματος εὐγενέστερον σύμβολον ἢ ὁ ἐκ τιμαλφοῦς λαμπροῦ λίθου λελαξευμένος ἐκεῖνος ὀφθαλμός, ὁ ἐκ τῆς χώρας τῶν ἀθανάτων ἀπορρεύσας;

Ὁ ὀφθαλμὸς οὗτος τῆς Εὐρώπης ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς, ἡ δὲ ὑψηλὴ σκοπιά, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον κατέλαμψεν ὁ ὀφθαλμὸς οὗτος, ὑπῆρξεν ἡ Μακεδονία! *Σώσωμεν τὴν Μακεδονίαν* θὰ τὴν σώσωμεν δέ, περιτυλλέγοντες καὶ συντάσσοντες ὅσον ἔνεστι ἐπειγόντως τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν δυνάμεις, αἵτινες ἀπεδείχθησαν ἀείποτε ἀκαταμάχητοι, μηδὲ κατὰ κεραίαν δὲ παρεκβαίνοντες τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ ἀϊδίων ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους αἵτινες ὑπῆρξαν τὸ περιάπτον αὐτόν, ὁ τιμαλφὴς αὐτοῦ λίθος ὁ σελασφόρος καὶ τηλαυγὴς φάρος αὐτοῦ κατὰ τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων πανένδοξον αὐτοῦ σταδιοδρομίαν.

Τέλος

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ κ. ΚΥΡ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ο ΨΥΧΑΡΗΣ ΑΠΣΤΑΜΠΑΝΙΖΟΥΕΝΟΣ

Χάρις εἰς τὴν Γαλλόφωνον καὶ ἔγκριτον συνάδελφον «Ἀγγελιαφόρον τῶν Ἀθηνῶν» (Messager d' Athènes) ὁ ψυχαρισμὸς—τὸ πυῶδες καὶ ἀπόζον αὐτὸ νεόπλασμα ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς κορμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης—ἐδέχθη ἐν ἀπὸ τὰ καιριώτερα κτυπήματα, ἀπὸ ὅσα κατεφέρθησαν καὶ καταφέρονται ἐναντίον του. Ὄχι διότι εἶνε ἐπικίνδυνος ἢ ἐπίφοβος. Ἁπλῶς ἀπὸ ἓν αἴσθημα ἀηδίας καὶ ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν εὐαρίθμων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσον θράσος ἀλλὰ καὶ μὲ τόσην ἠλιθιότητα φαντάζονται ὅτι δύνανται ν' ἀναστρέψουν τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὰς πηγὰς αὐτοῦ!

Ἰδίως ἡ ἀγανάκτησις στρέφεται κατὰ τοῦ λεγομένου ἀρχηγοῦ τῆς ἀκαθάρτου καὶ ἰδίας ἐφευρέσεως γλώσσης τὴν ὁποίαν ἀξιοῦν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ὁ ὁποῖος ἀρχηγὸς ἐν μέσοις Παρισίοις καὶ καταχρώμενος τῆς ἀγνοίας τῶν ἁρμοδίων τολμᾷ νὰ διδάσκῃ ἀπὸ τῆς ἕδρας τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν τὴν ψυχαρικὴν ὡς γλῶσσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους! Οἱ ἀγῶνες των βέβαια στρέφονται ἐναντίον των διότι δὲν θὰ κατορθώσουν ποτὲ τὰς ἀκαθαρσίας τὰς ὁποίας ἐξερεύγεται καὶ εἰς τὰς ὁποίας τόσον εὐχαριστεῖται φαίνεται τὸ στόμα των, νὰ τὰς χώσουν διὰ τῆς βίας εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλλην. λαοῦ. Ἐκπλήττει ὅμως καὶ ἐξοργίζει ἡ τόλμη των, μεθ' ἧς προβάλλουν ὡς διδάσκαλοι τῆς γλώσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους οἱ ρυπαρολόγοι τῶν Παρισίων. Ὁ «Ἀγγελιαφόρος τῶν Ἀθηνῶν» ἐκαυτηρίασε δριμέως τὴν ψυχαρικὴν ταύτην τακτικήν. Ἐνόμισεν δὲ ὅτι εἰς ἐνίσχυσιν τῆς δικαίας ταύτης πολεμικῆς κατὰ τοῦ ψυχαρικτοῦ τέρατος ἔπρεπε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς γνώμας τῶν Ἑλλήνων πολιτευομένων.

Ἡ ὑπόθεσις δὲν ἦτο φύσεως τοιαύτης ὥστε ν' ἀφίσῃ ἀσυγκινήτους ἐκείνους, ὧν ἐζητεῖτο ἡ ἐπικουρία. Ἐκ τῶν πρώτων δὲ ἐνόμισεν ὁ ἐξ Οἰτύλου ἐπιφανὴς πολιτευτὴς καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς συναδέλφου ἀπευθύνας ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τὸ κάλλος τοῦ λόγου καὶ ἡ ἁβρὰ φρασεολογία ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν τραχύτητα τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσαν εἰς τὸν κ. Μαυρομιχάλην καυστικώτατον μὲν κατηγορητήριον κατὰ τοῦ τερατομόρφου ψυχαρισμοῦ, ὕμνον δὲ ἀληθῆ ἀκραιφνοῦς Ἕλληνος πατριώτου ὑπὲρ τῆς ὡραίας ἡμῶν γλώσσης. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἀληθῶς ἤρθη εἰς ἐθνικὸν ὕψος στιγματίσας τόσον ἀμειλίκτως τοὺς χυδαίους καπήλους τῆς Ἐθνικῆς μας γλώσσης καὶ ἐξάρας τὸ ἔκπαγλον μεγαλεῖον καὶ τὸ Πανελλήνιον συμφέρον μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γλώσσης εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος τὸ ἑλληνικόν. Τὴν γλαφυρὰ ταύτην καὶ ἀξιοσημείωτον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μαυρομιχάλη γαλλιστὶ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν συνάδελφον ἐνομίσαμεν ὅτι εἴχομεν καθῆκον νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» ἐνισχύοντες τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀγῶνα κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόν.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή.

Ἀγαπητέ μου κ. Στεφανόπολι,

«*Ζητεῖτε τὴν γνώμην μου περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης παρὰ τοῦ κ. Ψυχάρη ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνατολικῶν Γλωσσῶν.*

«*Ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι πρότερον νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὸν τρόπον τὸν τόσον σταθερόν, μεθ' οὗ ἀπὸ τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα ἤδη ἐτῶν ὑπερασπίζεσθε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιοτίμῳ ἐφημερίδι τὰ τιμαλφέστερα ἡμῶν συμφέροντα χωρὶς νὰ λησμονῆτε τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας ὡς Γάλλου. Τὸ ἀποδιδόναι ἡμῖν τιμὴν ἐξισοῦται πρὸς τὸ ἀποδιδόναι δικαιοσύνην εἰς τὸ θάρρος σας καὶ εἰς τὸν φλογερὸν φιλελληνισμόν σας*».

«*Ἐπανέλθωμεν ἤδη εἰς τὸ ἡμέτερον θέμα.*

«*Ὡς ἠξεύρετε, δὲν ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν γραμματολογίαν ἀλλὰ εἰς τὴν πολιτικήν.*

«*Οὐχ ἧττον ὅμως χαίρω κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀποκρινόμενος εἰς τὸ ὑμέτερον ἐρώτημα, καθόσον προσφάτως ἀκόμη ἕνεκα τοῦ νόμου περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἔλαβον τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐξεφράσθην σαφέστατα ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ τούτου ζητήματος εἰς τὸ ὁποῖον ὡς ἕκαστος εὐκόλως ἐννοεῖ, μεγίστην ἀποδίδομεν σημασίαν.*

«*Παρ' ἡμῖν—τὸ λέγομεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς—δὲν ὑπάρχει κυρίως εἰπεῖν, χυδαία γλῶσσα, ὡς ἐν Γαλλίᾳ παραδείγματος χάριν ὅπου ἀριθμοῦσι μέγαν ἀριθμὸν τοιούτων χυδαίων γλωσσικῶν ἰδιωμάτων καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐσκέφθησαν ποτέ, ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, νὰ δημιουργήσωσιν εἰδικὰς ἕδρας ἐν τῇ Σορβώνῃ ἢ ἀλλαχοῦ. Παρ' ἡμῖν ὑφίσταται μόνον γλωσσικόν τι ἰδίωμα τῶν ἀγροτῶν, ἀπεστερημένον φυσικῶς τῆς ὀρθοεπείας καὶ τῶν γραμματικῶν τύπων τῆς ἀστικῆς γλώσσης.*

«*Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχαιότητι τὰ χυδαῖα γλωσσικὰ ἰδιώματα φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρξαν. Ὁπωσδήποτε δὲν ὑφίσταται οὐδὲν ἴχνος τῶν γλωσσικῶν μορφῶν καὶ τύπων τῶν ἰδιαζόντων εἰς τοὺς χωρικούς, καὶ οἱ ὁποῖοι βεβαίως ὤφειλον νὰ διαφέρωσι κατά τι τῶν ἐν χρήσει ἐν ταῖς πόλεσιν.*

Αἱ διάλεκτοι

«*Ἀλλὰ αἱ διάλεκτοι, θὰ μοὶ εἴπητε;*

«*Πρὸ παντὸς ἃς μὴ συγχέωμεν τὰς διαλέκτους μὲ τὴν χυδαίαν γλῶσσαν. Ἡ Δωρική, ἡ Αἰολική, ἡ Ἰονικὴ καὶ Ἀττικὴ διάλεκτοι ἦσαν αἱ γραμματολογικαὶ ποικιλίαι τῆς αὐτῆς γλώσσης καὶ αἱ ὁποῖαι κατέλιπον ἡμῖν μνημεῖα ἀΐδια ἀφθάστου μεγαλείου καὶ γλωσσικοῦ κάλλους.*

«*Ἕνεκα τούτου δὲν δύναμαι εἰμὴ πολλάκις νὰ ἐπαναλαμβάνω «δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν χυδαία γλῶσσα». Ὁ λαὸς σήμερον προσπαθεῖ νὰ μεταχειρίζηται τὴν καθαρεύουσαν ὡς ἐν τοῖς χρόνοις καθ' οὓς διέκοπτε τὸν Δημοσθένη διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ διότι ἐπρόφερε μίσθωτος ἀντὶ μισθωτὸς ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λόγου*».

«*Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας σήμερον οἱ μόνοι ῥήτορες οἱ ἀληθῶς θαυμαζόμενοι εἶνε οἱ λαλοῦντες μετὰ κομψότητος καὶ ὀρθοεπείας. Πάντες δ' ὅσοι συνέπεσε νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ νὰ γνωρίσωσι τὴν ἡμετέραν Ἑλλάδα, οἱ Σαὶν-Μὰρκ Γιραρδῖνοι, οἱ Μπελέ, οἱ Μπουρνούφ, οἱ Ἐγκζέρ, οἱ Μεζιέρ, οἱ Περρῶ, οἱ Ὠμόλλ, οἱ Ντεσάν, οἱ Ραϊνὰκ καὶ τόσοι ἄλλοι ἐκ πάσης χώρας περιφανεῖς Ἑλληνισταὶ ἅπαντες ἐπιμαρτυρόμενοι ὁμοθυμαδὸν βεβαιοῦσι τοῦτο.*

Ἡ ψυχαρική ἀνύπαρκτος

«*Ἀλλὰ ἂς παραδεχθῶμεν, ἔστω πρὸς στιγμήν, ὅτι ὑπάρχει παρ' ἡμῖν οἱαδήποτε χυδαία γλῶσσα. Ἡ τοῦ κ. Ψυχάρη οὐδὲν ἧττον χυδαία γλῶσσα παρίσταται φρικῶδες γλωσσικὸν κατασκεύασμα τῆς ἐφευρέσεώς του, ἀκατανόητον καὶ χονδροειδῶς ἀγροῖκον ὅπερ ἀποκλειστικῶς τῷ ἀνήκει καὶ τοῦ ὁποίου τῷ ἀφίνομεν εὐχαρίστως τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἰδιοκτησίαν. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ γεννᾷ ἡμῖν ἀπορίαν εἶνε ὅτι ἐτόλμησεν οὗτος νὰ παρουσιάσῃ τὸ χυδαῖον τοῦτο φρικῶδες κατασκεύασμα εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν Παρισίων Σχολάς. Ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. Ψυχάρης διελογίζετο ποτὲ νὰ ἐμφανισθῇ εἴς τινα τῶν δημοσίων ἡμῶν πλατειῶν μετὰ τῆς ἀγυρτικῆς του ἀγγελίας ἤθελε συριχθῇ κατὰ τρόπον λίαν ἐμφαντικόν. Πιθανῶς δὲ τοιοῦτον πάθημα ἤθελε τῷ ἀφαιρέσει πάντα πόθον τοῦ νὰ ἐπαναρχίσῃ τὸ ἔργον. Καὶ τοῦτο πάνυ δικαίας. Τίς τῷ δίδει πράγματι τὸ δικαίωμα νὰ ἀσχημίζῃ τὴν ὡραίαν μας γλῶσσαν;*

«*Ναί, λίαν ἐκπληττόμεθα ὅτι ἠδυνήθησαν οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν διδασκαλίαν μιᾶς ἀνυπάρκτου καὶ γελοιωδῶς φανταστικῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς ἕνα κύριον ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι οὐδόλως φιλοτιμοῦνται εἰς τὸ γλαφυρῶς λαλεῖν, ἀλλὰ εἰς τὸ λαλεῖν καὶ εἰς τὸ γράφειν διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, εἰς τὸ γράφειν πρὸ πάντων ἀνέτως καὶ εὐκόλως—καθόσον εἶνε δύσκολον νὰ λαλῇ τις τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἔτι μᾶλλον δυσκολώτερον τὸ νὰ γράφῃ αὐτὴν—ἢ ἐπίσης ἐναυρίνονται εἰς τὸ λαλεῖν κακῶς, ἀρκεῖ μόνον τὸ τοιοῦτον νὰ γίνεται κατὰ τρόπον ἰδιάζοντα αὐτοῖς, ἔστω καὶ ἂν ὁ τρόπος οὗτος εἶνε χυδαῖος, κοινὸς ἢ τῶν τριόδων!*

Ἡ ἀληθὴς γλῶσσα

«*Λίαν εὐτυχῶς ἔχομεν μίαν γλῶσσαν καὶ ἡ γλῶσσα αὕτη εἶνε ἐκείνη ἁπασῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐκείνη τὴν ὁποίαν λαλοῦσι πάντες εἰς τὰς αἰθούσας μας, εἰς τὰ σχολεῖα μας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, εἰς τὴν Βουλήν, μίαν γλῶσσαν ἀπηλλαγμένην σχολαστικισμοῦ, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἐννοεῖ καὶ ἡ ὁποία δὲν παύει βελτιουμένη.*

«*Ἡ γλῶσσα αὕτη εἶνε ἡ νεωτέρα ἑλληνική. Αὐτὴ παρουσιάζει τὸ πλεονέκτημα ὅτι εἶνε οὐσιωδῶς ἀναλυτικὴ ὡς ἡ Γαλλικὴ καὶ οὐχὶ συνθετικὴ ὡς ἡ ἀρχαία ἑλληνική, ἀντλοῦσα ἀπὸ τοῦ ἀκενώτου θησαυροῦ τῶν ἀρχαίων τὰς λέξεις της καὶ τὰς φράσεις της. Ἰδοὺ ἡ γνησία ἑλληνικὴ ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ διδάσκηται εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν μετὰ τῆς προφορᾶς μας, τῆς τόσον μουσικῆς καὶ ἐνσρμονίου καὶ οὐχὶ τὸ γλωσσικὸν κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον ἀρέσκεται διδάσκων ὁ κ. Ψυχάρης καὶ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀποκρούομεν μετὰ φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως.*

«*Ἀφήσατέ μας τὴν γλῶσσάν μας. Αὐτὴ εἶνε παρὰ πολὺ ὡραία διὰ νὰ μὴ δύναταί τις νὰ τὴν ἐγγίσῃ, ὡς δὲν ἐτόλμησάν ποτε νὰ ἐγγίσουν τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου ἢ τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους!*

«*Καὶ ἐξ ἄλλου ἐκτὸς τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν καὶ οἱ ὁποῖοι πανηγυρικῶς καταδικάζουν τὰ ἔκτροπα γλωσσικὰ κατασκευάσματα τοῦ κ. Ψυχάρη αἰσθανόμεθα ἐνδομύχως ὅτι ἔχομεν περισσότερον ἢ οἱ πρόγονοί μας ἀνάγκην τῆς γλωσσολογικῆς ἡμῶν ἑνότητος, ἡ ὁποία μόνη δύναται νὰ ἐξασφαλίζῃ ἡμῖν τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἑνότητα.*

«*Ἐὰν εἴμεθα μικροὶ ἔχομεν ἐν τούτοις εἰς τὸ ἐνεργητικόν μας μίαν μεγάλην δύναμιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἠδυνάμεθα ποτὲ νὰ παραιτηθῶμεν. Ἡ δύναμις αὕτη εἶνε ἡ ἱστορία μας καὶ ἡ γλῶσσα μας*».

Ὅλος ὑμέτερος

ΚΥΡ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Πρώην Ὑπουργός, Βουλευτὴς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
Δ. ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΥ
Ὁδὸς Αἰόλου ἔναντι Χρυσοσπηλιοτίσσης. Ἀπαράμιλλος καλλιτεχνικὴ ἐργασία συνδυασμένη

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

«*Τὸ συστηματικῶς τρώγειν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, ἢ λαμβάνειν τὰς τροφὰς ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου, ἀντίκειται κατὰ τί εἰς τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας, καὶ οἰκογένειά τις πράττουσα τοῦτο εἶναι ἀξία μομφῆς;*»

—

Τετάρτη ἀπάντησις

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀληθείας».

Ψηφίζω κατὰ τῆς τροφῆς τοῦ Ξενοδοχείου ἡ ὁποία συντηρητικώτερη τοῦ Πάπα δὲν ἐννοεῖ νὰ συμμορφωθῇ λιγάκι τοὐλάχιστον μὲ τὰς σημερινὰς ἀποφάνσεις τῆς ἐπιστήμης ἡ ὁποία ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἐπιζήμιον τὸ κρέας ὅταν τοῦτο τρώγεται οὐ μόνον καθ' ἑκάστην ἀλλὰ καὶ δὶς τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀθηναϊκὰ Ξενοδοχεῖα ἔχουν καταδικάσῃ τὸν κόσμον εἰς τὴν κρεοφαγίαν καὶ τὴν νεωτέραν γενεὰν εἰς τὴν ἀρθρίτιδα. Τί θὰ τὰ κάμω ἐγὼ καὶ τόσοι ἄλλοι ὁμόδοξοί μου μὲ τὰ σημερινὰ Ξενοδοχεῖα;

Ἕνας φυτοφάγος

* * *

Πέμπτη ἀπάντησις

Κύριε Διευθυντά.

Τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ τὴν θεωρῶ ἀπόλαυσι, διὰ τοῦτο δὲν μπορῶ νὰ παραδεχθῶ φαγητὸ φτειασμένο ὅπως ὅπως. Ἡ γυναῖκά μου δὲν εἶναι μαγείρισσα, ξέρει μονάχα ἄπταιστα τὴν γραμματική της ὅπως ὅλες αἱ συνάδελφαί της. Λογάριασα πῶς μάγειρας καὶ ἄλλα ἐκτακτα θὰ μοῦ κόστιζαν διπλᾶ. Πέρνομε φαγὶ ἀπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον, καθὼς ἀγοράζομεν ἕτοιμα παπούτσια, ἕτοιμα φορέματα, καὶ ἄλλα χρειαζούμενα. Ἔχει τοῦτο τίποτε τὸ κακό;

Ἕνας ποῦ λογαριάζει καλὰ

* * *

Ἕκτη ἀπάντησις

Κύριε Συντάκτα.

Ἐὰν σᾶς ἔλεγα ὅτι παράκαιρα ἐπροτείνατε ζήτημα διὰ τὸ τρώγειν ἢ μὴ οἰκογενειακῶς εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, θὰ μοῦ ἀπαντούσατε ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ἔθεσεν ἡ κ. Βελλῆ μεμφθεῖσα ἕνα ἑλληνικὸν πληθυσμὸν διότι λαμβάνει τὴν τροφὴν ἀπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον. Νομίζω ὅτι ζήτημα δὲν ὑπάρχει. Εἰς τὴν κοινωνία μας ὅπου τὰ ἤθη εἶναι ἀκόμη πατριαρχικὰ καὶ ἡ νοικοκυρὰ μένει στὸ σπίτι, γιὰ νὰ μὴ μαγειρεύῃ καὶ προσθέτω ἐγὼ γιὰ νὰ μὴ πλύνῃ, πλέκῃ καὶ μπαλώνῃ, σημαίνει ὅτι ὑποφέρνει ἀπὸ τεμπελιά. Ἔπειτα ὅτι καὶ νὰ τῇ κανεὶς ἡ τροφὴ διὰ οἰκογένειαν γενομένη εἰς τὸ σπῆτι στοιχίζει πολὺ ὀλιγώτερο ἐκτὸς ὅτι εἶναι ὑγιεινοτέρα. Ὥστε ἄλλη μομφὴ—τῆς σπατάλης—μπορεῖ νὰ προσαφθῇ στὴν ἀνωτέρω οἰκοκυρά.

Ἀλλὰ οἱ ὅροι μποροῦν ἀλλοῦ νὰ εἶναι ἄλλοι· ἡ γυναῖκα νὰ δουλεύῃ ἔξω τοῦ σπητιοῦ· λαϊκὰ ξενοδοχεῖα νὰ παρέχουν τὴν τροφὴν φθηνοτάτην. Τότε οὔτε γιὰ τεμπελιά, οὔτε γιὰ σπατάλη μπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ μία τέτοια οἰκογένεια.

Ἕνας παιδαγωγὸς τῆς νεωτέρας σχολῆς.

Ἑβδόμη ἀπάντησις

* * *

Ἐν Μικρομάνῃ Δήμου Θουρίας

Ἀξιότιμε κύριε,

Ἐὰν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐργάζωνται ἐπὶ ἄλλων ἐπωφελεστέρων οἰκειακῶν ὑποθέσεων, τὸ συστηματικῶς τρώγειν ἐκ τῶν οἰκείων ἑτοίμων τοῦ Ξενοδοχείου, δὲν εἶνε μεπτέον. Ἄλλως, ἄνευ τῆς περιπτώσεως ταύτης, λίαν μεπτέα ἐστὶ ἡ οἰκογένεια διότι ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀργεῖα εἶνε ρίζα πάσης κακίας καὶ καταστροφῆς.

Συνδρομητής σας Γ. Ἠλ. Σπηλιώτης

ΥΓΙΕΙΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΔΙΑ ΜΠΟΥΤΓΑΔΑ
Τελευταία τελειοποίησις διὰ καταστήματα καὶ οἰκογενείας
STUTE BLUMENTHAL - HANNOVER
Ἀντιπρόσωπος: Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ
Τῶν παγκοσμίων καραμελῶν
J. C. KLENE et Co ROTTERDAM
Ἀντιπρόσωπος εἶνε ὁ κ.
Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΗΠΟΝ

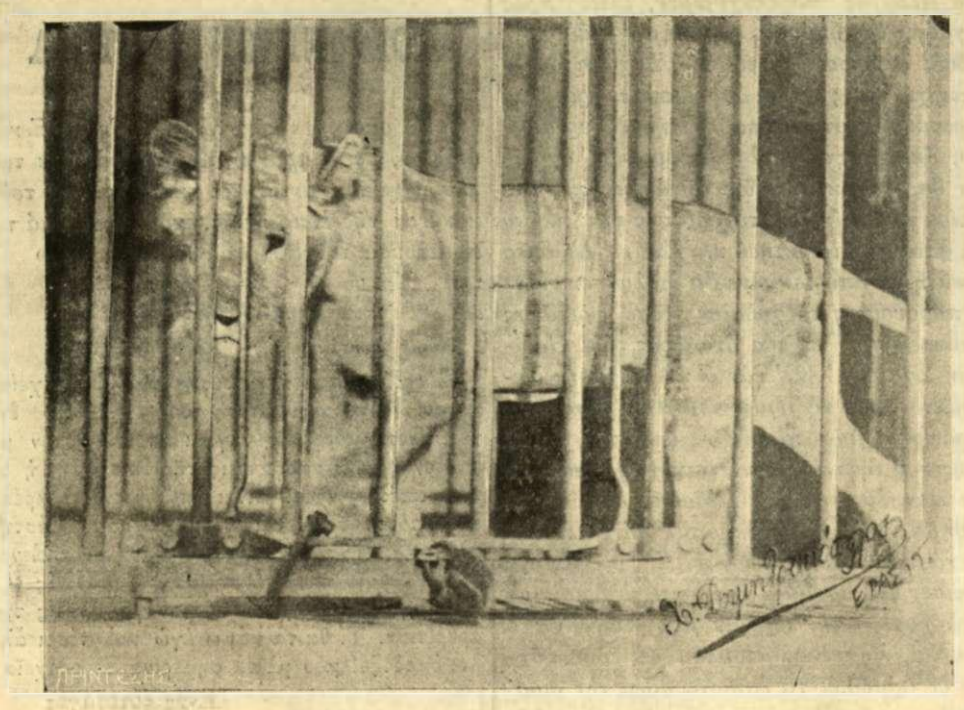

Ο ΔΩΡΗΘΕΙΣ ΛΕΟΝΤΙΔΕΥΣ

Τὴν μετσμεσημβρίαν τῆς πορευθούσης Κυριακῆς μετὰ 15 μηνῶν κυοφορίον ἡ Καμηλοπάρδαλις τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου ἔτεκε ὡραῖον μικρὸ θῆλυ. Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν ἡ μήτηρ ἠρνήθη νὰ θηλάσῃ τὸ νεογνό της μὴ ἀναγνωρίζουσα αὐτὸ ὡς τέκνον της. Τοῦτο δὲ πάλιν ἀρνῆται νὰ πλησιάσῃ τὴν μητέρα της φοβούμενον. Καὶ τὸ μικρὸ ἐκινδύνευε οὕτω νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν διευθυντὴν τοῦ Κήπου κ. Γερμανὸν νὰ σκεφθῇ πρὸς ἐξεύρεσιν κατοιλλήλου τροφοῦ. Ὡς τοιαύτην δὲ ἐξέλεξε μίον αἶγα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο συνήντησε οὐχὶ ὀλίγας δυσκολίας, διότι ἡ καμηλοπάρδαλις δὲν γνωρίζει νὰ θηλάζῃ καὶ ἐχρειάσθη καὶ θὰ χρειασθῇ πολὺς κόπος ἕως νὰ τὸ μάθῃ παρὰ τοῦ κ. Γερμανοῦ τοῦτο, ὁ ὁποῖος ἀληθῶς τὴν περιποιεῖται, τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ τὰ τέκνα του καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῦ Κήπου. Τὴν σκηνὴν ταύτην παριστᾷ ἡ ἀνωτέρω εἰκών μας. Ἡ ἔλλειψις ὅμως μητρικοῦ γάλακτος καὶ ἡ χρῆσις ξένου τοιούτου ἐπέφερον εἰς τὴν νεογέννητον κοιλιακὰς διαταράξεις, δι' ὃ ἐν τῇ εἰκόνι φαίνεται φέρουσα μάλλινον περίδεσμον.

Τὸ βάρος τοῦ νεογνοῦ, ζυγισθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Γερμανοῦ μίαν ὥραν μετὰ τὴν γέννησίν του, ἦτο 35 ὀκάδες. Τὸ σῶμά του ἔχει μῆκος μέχρι τῆς κεφαλῆς 1.68μ. καὶ μέχρι τοῦ ἀκρωμίου 1.22.

Νὰ τοῖς ζήσῃ!

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς μεγαλεμπόρου κ. Γρίβα τῷ Ζωολογικῷ Κήπῳ δωρηθεὶς λεοντιδεύς. Εἶνε ἡλικίας 4 μηνῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ στερεῖται ἀκόμη τῆς χαίτης, ἀλλ' ἔχει ἀναπτύξιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἡλικίαν του, ἀρκετὰ μεγάλην. Ἀρέσκεται πολὺ νὰ παίζῃ δάκνων τοὺς ὀπισθίους του πόδας.

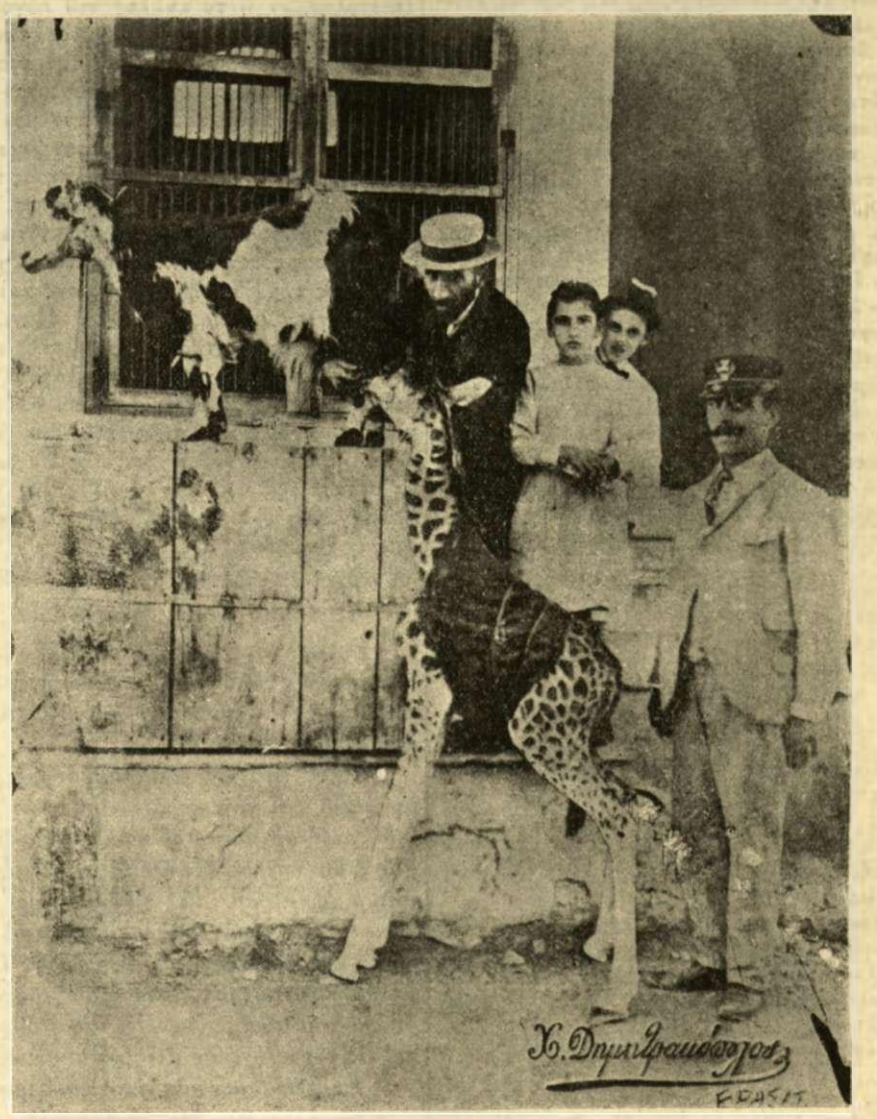

Η ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ

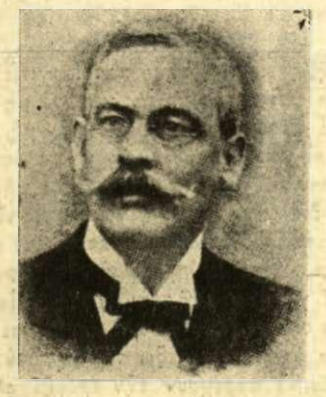

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΒΕΛΛΜΑΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

ΜΕ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Ἕνας ἀρχαῖος συνάδελφός μας τῆς ἐφημερίδος «The Chicago Record Herald» ὁ κ. Οὐάλτερ Βέλλμαν πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ διὰ πηδαλιουχομένου ἀεροστάτου τὴν κατάκτησιν τοῦ Βορείου Πόλου.

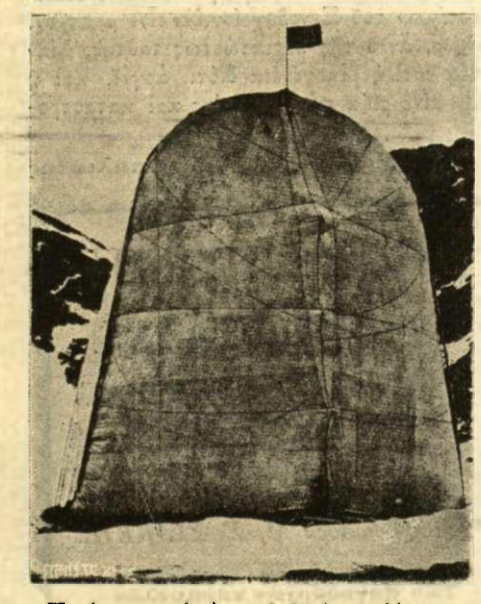

Παράπηγμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσεται τὸ ἀερόστατον «Ἀμερική».

Μέχρι πρὸ ὀλίγου οἱ μεγάλοι περιηγηταὶ —ὁ Νανσὲν καὶ ἄλλοι—εἶχον ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξείδιον αὐτὸ διὰ ξηρᾶς. Ὁ Ἀνδρὲ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ὁ πειραθεὶς νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ διὰ τοῦ ἀέρος. Καίτοι πρὸ δεκαετίας ἀναχωρήσας, ὁ Ἀνδρὲ δὲν ἀνεφάνη μέχρι τοῦδε. Ἄρα γε νὰ ἐπῆγε καὶ αὐτὸς θῦμα τῆς μεγαλοψυχίας του, ἢ ὁ Βέλμαν εὐτυχέστερος αὐτοῦ καὶ διὰ τελειοτέρων μέσων ἐφοδιασμένος θέλει κατορθώσῃ νὰ μᾶς δώσῃ εἰδήσεις τοῦ προκατόχου του πρὸς μεγίστην χαρὰν καὶ εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος;

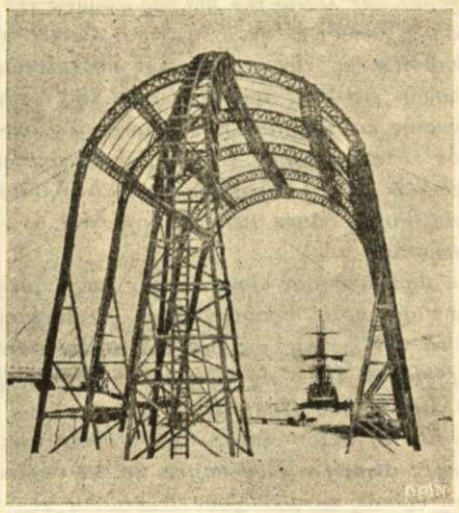

Σκελετὸς τοῦ παραπήγματος.

Ὄντως ὁ Βέλλμαν πιστεύει ὅτι αἱ σήμερον συντελεσθεῖσαι πρόοδοι εἰς τὰ πηδαλιουχούμενα καθιστῶσι δυνατὸν ὅτι ἦτο ἀδύνατον πρὸ δεκαετίας. Τὸ ἀερόστατον τὸ ὁποῖον παρήγγειλεν εἰς τὸ Παρίσι, ἡ «Ἀμερική», δύναται νὰ φέρῃ ἑπτὰ ἄτομα. Ἐκτὸς τούτου θὰ φέρῃ τροφὰς εἰς μεγίστην ποσότητα, πλοιάριον ἐκ χάλυβος, μέγα ποσὸν γαζολίνης διὰ τὴν κινητήριον μηχανὴν καὶ 12 σκύλους!

Τὸ ἀερόστατον θέλει πληρωθῇ ὑδρογόνου καὶ θέλει περιέχει ἐσωτερικὸν «μικρὸν ἀερόστατον» μὲ πεπιεσμένον ἀέρα, πρὸς ἐξισορρόπισιν τῆς στερεότητος τοῦ περιβλήματος· τὸ ὁποῖον περίβλημα εἶνε ἀπὸ διπλοῦν βάμβακα καουτσουκομένον σκεπασμένον ἀπὸ μέταξαν καὶ κόμμιν, τὸ πλοιάριον καὶ τὰ ἐξαρτήματα εἶνε χαλύβδινα. Ἡ μηχανὴ δύναται νὰ ἀναπτύξῃ δύναμιν 80 ΗΓ. μὲ 380 γύρους τῆς ἕλικος ἀνὰ λεπτὸν τῆς ὥρας.

Τὸ ἀερόστατον θέλει κινήσῃ ἀπὸ τὸ ὄρος Σπίτσβεργ, ἡ δὲ ἀπόστασις μέχρι τοῦ Πόλου εἶνε μόνον 3.400 χιλιόμετρα, ἴση ἀπόστασις μὲ τὴν ἀπὸ Ρώμης μέχρι Βερολίνου. Θέλει διαρκέσει τὸ ταξείδιον, ἐὰν οἱ ὅροι φανῶσι εὐνοϊκοὶ δέκα ἡμέρας εἴκοσι τὸ πολύ.

Ὁ κ. Βέλλμαν εἶνε πολὺ αἰσιόδοξος περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ταξειδίου του. Οἱ μεγάλοι ὅμως ἐναέριοι περιηγηταὶ φοβοῦνται πολὺ τὰ ἐναέρια ρεύματα τοῦ πόλου, τὰς θυέλλας ἐκ χιόνος, καὶ τὰς ἀποτόμους ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς τὰς βεβαιωθείσας παρ' ὅλων τῶν περιηγητῶν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τοῦ ἀερίου του, συστέλλουσαι καὶ διαστέλλουσαι αὐτὸ καὶ ἐπιφέρουσαι ταχεῖαν ἀπώλειαν τῆς ἀναβατικῆς δυνάμεως.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὁ Βέλλμαν εἶναι αἰσιόδοξος. Ἂς τοῦ εὐχηθῶμεν λοιπὸν καλὴν ἐπιτυχίαν.

Χάρτης τοῦ Βορείου Πόλου.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Προτοῦ ἀκόμη ὑπερτιμηθῇ τὸ ψωμὶ δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον οἱ φυλακισμένοι τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸ τρῶνε δύο δεκάρες ἀκριβώτερα παρ' ὅτι πρέπει! Τοὐλάχιστον αὐτὸ μᾶς καταγγέλλεται ἀπὸ τὰς φυλακάς. Ἐνῷ τὸ Δημόσιον πληρώνει 0.60 λεπτὰ δι' ἑκάστην κουραμάναν, πληρώνει δηλ. ψωμὶ πρωτίστης ποιότητος, ὁ χορηγητὴς φέρνει ψωμὶ τῶν 0.40 λεπτῶν! Ἕνα αὐτό. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸ μόνον. Καὶ ἡ ποιότης αὕτη τοῦ 40λέπτου ψωμιοῦ εἶνε συχνότατα αἰσχρά. Μὲ Καλὰ καὶ χαλασμένα ἄλευρα μαζὺ ἀνακατεμμένα ζυμωμένο κακοψημένο, ξυνίζον! Ὁ ἰατρὸς τῶν φυλακῶν κ. Πιττάκης καὶ ἡ Ἐπιστασία τῶν φυλακῶν, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, πολλάκις διεμαρτυρήθησαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ζητήσαντες νὰ διορθωθῇ τὸ γινόμενον ἄτοπον καὶ εἰς βάρος τοῦ ταμείου τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς βάρος τοῦ στομάχου τῶν κρατουμένων. Ἀλλ' οὐκ ἦν φωνὴ οὐδὲ ἀκρόασις! Καὶ εἶνε τὸ πρᾶγμα φυσικότατον. Ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔχει τόσην συνείδησιν ὥστε νὰ κρατῇ ἀναμὶξ μετὰ ὑγιῶν εἰς τὰς φυλακὰς ρθισικοὺς καὶ λεπροὺς καὶ ψωριῶντας καὶ συφιλιδικούς, ἡ τροφοδοσία τῶν κρατουμένων μὲ ξυνισμένο ψωμὶ καταντᾷ ἰδεώδης φιλανθρωπία ἐκ μέρους τοῦ *χαριτοβρύτου* ὑπουργοῦ! Δὲν πρέπει ἐν τούτοις κανεὶς νὰ παραξενευθῇ ἐὰν καμμίαν πρωΐαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς δροσερὰς τοῦ ρθινοπόρου ἀκουσθῇ ὅτι, εἰς τὸν Παλαιὸν Στρατῶνα ἐξερράγη στάσις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ψωμιοῦ!

Καὶ ὅμως καὶ ἂν ἀφήσωμεν κατὰ μέρος ὅλα τἄλλα τὰ λαμπρὰ σημεῖα τῆς ὑπουργικῆς του *δράσεως* — ὑπουργὸς αὐτὰ καὶ μόνον ἔχων εἰς τὴν ράχιν του — τοὺς ρθισικοὺς δηλ. καὶ λεπροὺς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος—τολμᾷ νὰ παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης καὶ νὰ συνεργάζεται (;) μετ' Αὐτῆς εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν φυλακῶν καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια!

Ὦ! τῆς εἰρωνείας καὶ τοῦ Φαρισαϊσμοῦ!

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

Κατ' ἐξοχὴν εὐχάριστον καὶ παρήγορον τὸ γεγονὸς τῆς ἀθρόας καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσελεύσεως τῶν κληθέντων ἐφέδρων. Τοῦτο προδίδει τὴν εὐρωστίαν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκμαιότητα τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδεὶς μὴ πεπωρωμένος καὶ διεφθαρμένος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὴν παραμικροτέραν ἀμφιβολίαν. Καὶ ὅμως χάρις εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πολιτικὴν τῶν κυβερνητῶν ἔπρεπε **10** ὅλα ἔτη συναπτὰ νὰ παρέλθουν ἀπὸ τοῦ **1897** ἵνα κατορθώσωμεν νὰ προμηθευθῶμεν ὅπλα Μάνλιχερ! Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ πόσα ραπίσματα καὶ ἐξευτελισμοὶ ἐθνικοὶ καὶ πόση ἐλάττωσις

τοῦ ἐθνικοῦ μας γοήτρου, πόση προκοπὴ εἰς τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Ἀλλ' ἂς μὴ νομίσουν οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἔληξε τὸ ἔργον τῆς σοβαρᾶς στρατιωτικῆς συντάξεως τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς προμηθείας τοῦ Μάνλιχερ καὶ τῶν ἐφετεινῶν γενικῶν ἀσκήσεων, αἱ ὁποῖαι πρωτίστως καὶ κυρίως ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἄσκησιν εἰς τὰ νέα ὅπλα τῶν κληθέντων ἐφέδρων. Ἀπαιτεῖται νέος ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ, ὄχι ἐκεῖνος τοῦ 1904, οὔτε ἐκεῖνος τοῦ 1906! Νέος ὀργανισμὸς συντασσόμενος ἐπὶ τῇ βάσει *ἑξαμήνου στρατιωτικῆς θητείας*, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον καὶ φυσικὴν συνέπειαν, τὴν ὑπὸ τὰς σημαίας συνεχῆ γύμνασιν καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἂν μὴ καὶ ὀλιγωτέραν δαπάνην **ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας τριπλασίου ἀριθμοῦ κληρωτῶν,** οἱ ὁποῖοι—ἑτέρα ἀπαραίτητος βάσις—ληγούσης τῆς θητείας ν' ἀπολύωνται χωρὶς οὐδὲ εἷς νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ἀπεχθὲς αὐτὸ μικρόβιον, τὸ μολῦνον καὶ δηλητηριάζον πᾶσαν ἰδέαν καὶ ἐνέργειαν ὑγιοῦς στρατιωτικῆς συντάξεως. Θὰ ἔχετε δὲ τότε τριπλάσιον ἀριθμὸν κληρωτῶν διότι θὰ καταργήσητε ὅλας τὰς ἐξαιρέσεις καὶ ἀπαλλαγάς, οὕτως ὥστε *ὁ φόρος τοῦ αἵματος* νὰ καταστῇ ἐπὶ τέλους ἴσος δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὡς ἐπιτάσσει καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀλλὰ καὶ τὸ Σύνταγμα. Μὲ 15-20 χιλ. ἀνδρῶν διαρκῶς ὑπὸ τὰ ὅπλα δύνασθε καὶ τὰ στελέχη νὰ γυμνάσητε καὶ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοὺς ἀνικάνους καὶ γραφειοκράτας ἀξιωματικοὺς νὰ καθαρίσητε καὶ καλοῦντες διὰ 10 μόνον ἡμέρας ἐτησίως πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν κληρωτῶν τοῦ ἔτους 2-3 ἡλικίας ἐφέδρων νὰ ἐκτελέσητε πράγματι γενικὰς ἀσκήσεις εἰς μεγάλην κλίμακα μὲ ἀριθμὸν ἀνδρῶν 30-40 χιλ.

Μὴ ἀκολουθοῦντες ὅμως τοιαύτην πολιτικὴν στρατιωτικήν, τὴν μόνην ὀρθὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐμμένοντες εἰς τὸ ἑρμαφρόδιτον σύστημα μακρᾶς θητείας καὶ χωροφυλακοποιήσεως τοῦ δῆθεν στρατοῦ, τὰ Μάνλιχερ ἀσφαλῶς τὰ καταδικάζετε εἰς ἀχρηστίαν καὶ σκωρίασιν καὶ ἀποσπᾶται ἀπὸ ρίζης τὰς ὡραιοτέρας ἐθνικὰς ἐλπίδας. Ἴδετε τὸν σημερινὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐφέδρων. Θὰ τὸν καύσητε καὶ θὰ τὸν μαράνετε. Προσέξατε ὅμως μὴ ἐξεγείρητε καὶ τὴν Θύελλαν!

ΕΜΠΡΟΣ, ΟΧΙ ΗΜΙΜΕΤΡΑ

Μὲ πολλὴν μας εὐχαρίστησιν εἴδομεν μέτρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως οἱ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀσκήσεων διακριθησόμενοι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων *ἔφεδροι* στρατιῶται δεκανεῖς καὶ λοχίαι προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ λογικώτερον, καὶ στρατιωτικώτερον, μέτρον, τὸ ὁποῖον νὰ ὀξύνῃ καὶ περιέπῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ διεγείρῃ τὴν ἅμιλλαν. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν: Μόνον ἐφέδρους ὑπαξιωματικοὺς ἔχετε; Δὲν ἔχετε ἄρα γε καὶ ἐφέδρους ἀξιωματικούς, τοὺς ἐφέδρους ἀνθυπολοχαγούς, τοὺς ἐκ τῆς Σχολῆς τῆς Κερκύρας ἐξερχομένους, τοὺς τόσον λαμπρῶς ἐπιτελέσαντας τὸ καθῆκόν των κατὰ τὸν πόλεμον; Διατὶ περὶ αὐτῶν δὲν λαμβάνετε τὴν αὐτὴν πρόνοιαν καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον;

Πῶς αὐτοὺς τοὺς λησμονεῖτε, ἐνῷ ἀπὸ αὐτοὺς ἔπρεπε ν' ἀρχίσητε; Ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς ὑπὲρ τοὺς 1,200 ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἴσως μόνον οἱ ἡμίσεις ἀνήκουν εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ. Οἱ ἄλλοι τῶν πρώτων ἡλικιῶν, οἱ καὶ τιμήσασαν τὸν στρατὸν κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ φέροντες ἔνδοξα τραύματα, οἱ ἀριθμοῦντες δεκάδα τιμημένων νεκρῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐφεδρείας τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, παραγκωνισμένοι καὶ ἀπαρατήρητοι, ὄχι ἀπὸ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον τοὺς τιμᾷ—ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπίσημον στρατιωτικὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν σκιὰν μοχθηρίας πρωτακούστου διὰ στράτευμα ἐθνικόν, χωρὶς αἱ ἀρμόδιαι στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι οὐδὲ ἕνα νὰ σκεφθῶσι νὰ προαγάγωσι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ τιμῆς ἕνεκεν, χωρὶς οὐδὲ ἓν παράσημον ν' ἀπονείμωσιν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀφειδῶς στολίζουσι τὰ στήθη τενεκέδων. Ἀλλὰ παρῆλθον αὐτοὶ μὲ μίαν πικρίαν διὰ τὴν ἀστοργίαν αὐτὴν τῆς Πολιτείας,—ἣν λέγε καλείτερα μίαν συμμορίαν λυμαινομένην τὰ δημόσια—ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὑπερήφανον συναίσθησιν τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα γενναίας ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των! Θέλετε λοιπὸν νὰ δηλητηριάσητε καὶ τὰς νέας σειρὰς τῶν ἐφέδρων ἀνθυπολοχαγῶν; Θέλετε καὶ αὐτοὺς ν' ἀπογοητεύσητε; Θέλετε καὶ αὐτὴν τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἐθνικοῦ στρατοῦ νὰ στειρεύσητε; Ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἀλλὰ διατὶ δὲν λαμβάνετε ἐπίσης καὶ δι' αὐτοὺς τὸ ἴδιον μέτρον τῆς προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ καὶ λοχαγοῦ; Νομίζετε ὅτι δὲν σᾶς χρειάζονται; Ἀλλὰ μάθετε, ἂν δὲν ἠξεύρετε, μὲ ποίους ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς καὶ λοχαγοὺς κατῆγον τὰς νίκας τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ πολέμου οἱ Ἰαπωνες; Ἀλλὰ μάθετε λοιπὸν πόσαι χιλιάδες *ἐφέδρων* ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ συμπεριλαμβανομένων ἔχει ἡ Γερμανία, καὶ πόσαι ἡ Γαλλία; Μάθετε λοιπὸν ἂν δὲν γνωρίζετε, τί ἔλεγε περὶ τῶν ἐφέδρων Γάλλων ἀξιωματικῶν ὁ ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Χαλδάϊν; Ἀλλὰ μόνον ἂν εἶσθε ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος δύνασθε νὰ ἔχετε ἀντιθέτους ἰδέας περὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῶν *ἐφέδρων* ἀξιωματικῶν εἰς ἕνα ἐθνικὸν στρατόν, ὁποῖος δέον νὰ εἶνε καὶ θὰ εἶνε ὁ Ἑλληνικός, καὶ ὄχι στρατὸς δυναστικὸς ἢ μισθοφόρος! Ἀλλ' ἂν δὲν θέλετε τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Γάλλων καὶ τοὺς Ἰάπωνας—ἴδε καὶ χακὶ πολὺ καλόν!—ἐρωτήσατε τοὺς Βουλγάρους τοὐλάχιστον νὰ σᾶς εἴπουν νέα διὰ τοὺς ἐφέδρους των ἀξιωματικούς!

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΔΥΟ ΛΗΣΤΩΝ

ΠΩΣ ΕΞΩΝΤΩΘΗ Ο ΣΑΝΤΑΣ

Ο ΝΕΚΡΙΚΟΣ ΚΩΔΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΔΟΤΟΥ

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Παρὰ ἐγκρίτου φίλου τῆς «Ἀληθείας» ἐκ Τυρνάβου δυνηθέντος νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ πράγματα ἐλάβομεν τὰς ἑξῆς ἀγνώστους ὅλως καὶ λίαν ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας περὶ τοῦ ληστρικοῦ φονικοῦ δράματος τοῦ ἐκτυλιχθέντος εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ χωρίου Μουσαλάρ.

«Ὁ πρὸ ἐτῶν φυγόδικος Γ. Σαντᾶς πρὸ ἔτους ἦτο ἐν Μακεδονίᾳ ἀποτελῶν μέρος τοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Ρ... Μακεδονικοῦ σώματος, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ὁποίου ὁ Σαντᾶς ἐπανῆλθεν εἰς Θεσσαλίαν καὶ περιεπλανᾶτο συνήθως εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωρίου Μουσαλάρ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἑστία πολλῶν κακοποιῶν στοιχείων. Ἀπελθόντων ὅμως τῶν βλάχων—παρ' οἷς εὕρισκον ὑποστήριξιν—διὰ τὰς θερινάς των νομὰς κατὰ τὴν ἄνοιξιν ὁ Σαντᾶς ἐθεώρησε καλὸν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Θεσσαλίας καὶ νὰ ἐπανέλθῃ μέχρι τῆς Βοιωτίας, ὅπου διέπραξε τὰ γνωστὰ ἄθλά του, τὰ ὁποῖα γνωρίζετε. Ἀλλὰ μετὰ τὴν τελευταίαν του αἰχμαλωσίαν τοῦ δικηγόρου κ. Κανακᾶ καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων καὶ φοβηθεὶς μὴ συλληφθῇ ἢ φονευθῇ ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ παρὰ τὸ Μουσαλὰρ παλαιά του κρησφύγετα, ὁπόθεν εὐκολώτερον ἦτο ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος.

Αἱ πρῶται ἐνέργειαι

Διὰ τοῦτο τὸν πρῶτον σταθμόν του μὲ τὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰωάννην Θεσσάλαν κρυπτόμενον σύντροφόν του ἔκαμε εἰς τὸ χωρίον Καζακλάρ, ἔνθα ἄλλοτε, φυγόδικος ὤν, εἶχε χρηματίσει ποιμὴν κτηματίου τινος τῆς Λαρίσσης, καὶ ὅπου ἔχει καὶ θεῖον ἐξ ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς Κίτσον Γρίβαν ὀνόματι. Ὁ ἐν Λαρίσσῃ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν φύσει δραστήριος καὶ νοήμων ἀνὴρ ἔχων φαίνεται σχετικὰς πληροφορίας συνέστησε εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου νὰ λάβωσι τὰ μέτρα των καὶ παραφυλάττωσιν εἰς ὅλας τὰς διόδους καὶ στενωπούς, δι' ὧν ὁ Σαντᾶς ἠδύνατο νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀστυνόμου

Ὁ ἐν Τυρνάβῳ ἀστυνόμος κ. Μπούγας συλλαβὼν ὑποψίαν μὴ ὁ Σαντᾶς φύγῃ διὰ Καζακλὰρ ἢ διὰ Μουσαλὰρ ἔστρεφε τὴν προσοχήν του εἰς ἀμφότερα ταῦτα τὰ χωρία. Τὸ Σάββατον μάλιστα—25 τρέχ.—ἐλθὼν εἰς Καζακλὰρ περιεκύκλωσεν οἰκίας τινὰς τοῦ χωρίου τούτου μετὰ τοῦ ἀποσπάσματος, εἰς τὰς ὁποίας ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ κρύπτωνται οἱ λησταί. Ἀτυχῶς οὗτοι τὴν ἡμέραν ἐκρύπτοντο εἰς τὰ δάση τοῦ χωρίου εἰς τὰ ὁποῖα οὕτω ἔμειναν πέντε ἡμέρας, λέγεται μάλιστα ὅτι ἐθεάθησαν ὑπὸ χωρικῶν τρώγοντες σῦκα. Ὁ ἀστυνόμος ἐπανελθὼν τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου εἰς Τύρναβον μετέβαλε τὸ σχέδιον τῶν ἐνεδρῶν καὶ ἀντὶ τοῦ Καζακλὰρ ἔστησεν τοιαύτας εἰς τὰς πρὸς Μουσουλὰρ, Δελὲρ καὶ Δερελῆ ἀγούσας, ἐλπίζων ὅτι διά τινος ἐξ αὐτῶν θὰ διήρχοντο οἱ λησταί, τὸ ὁποῖον πράγματι καὶ ἐγένετο.

Ὁ Σαντᾶς φοβεῖται. — Αἱ διαπραγματεύσεις.

Φαίνεται ὅτι οἱ λησταὶ φοβηθέντες ἐκ τῆς εἰς Καζακλὰρ ἐμφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος μετὰ τοῦ ἀστυνόμου σύντονον ἐναντίον των καταδίωξιν καὶ καταστροφήν, ἔκριναν συμφέρον ν' ἀπέλθωσι τὴν ἄνω νύκτα τοῦ Σαββάτου ἀπὸ τὸ Καζακλάρ. Δύο ὅμως Καζακλαριῶται γνωρίζοντες τὴν φωλεὰν τῶν ληστῶν καὶ παρακολουθοῦντες τὰς κινήσεις των ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς καταδώσωσι διαπραγματευόμενοι πρὸς τοῦτο τὰς κεφαλὰς τῶν ληστῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν θυλακίων των καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς Καζακλὰρ τοῦ ἀστυνόμου ἦλθον καὶ αὐτοὶ εἰς Τύρναβον καὶ συννενοήθησαν μετὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ εὐζωνικοῦ τάγματος Μπούκη, Καραμήτρου καὶ Νικοδήμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγνώρισαν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ φύγωσι εἰς Καζακλὰρ καὶ τὸν τόπον τῆς διελεύσεώς των.

Ἡ ἐνέδρα. — Ὁ νεκρικὸς κώδων τοῦ καταδότου.

Πράγματι οἱ ὑπαξιωματικοὶ οὗτοι λαβόντες δίκανα ὅπλα μετέβησαν καὶ κατέλαβον τὴν παρὰ τὸ χωρίον Μουσαλὰρ γέφυραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο ὁ φόνος τῶν ληστῶν. Ἄδεται ὅτε ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀγνώστων εἰσέτι καταδοτῶν ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς λησταὶ ὡς ὁδηγὸς κρατῶν εἰς χεῖρας ποιμενικὸν κώδωνα, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ σημάνῃ ὡς σύνθημα εἰς τοὺς λησταὶ ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει! Ὁ ὁδηγὸς οὗτος προεπορεύετο 200 μέτρα, ὅταν δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν γέφυραν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνήδρευον ἤδη οἱ τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ ἐσήμανε τὸν κώδωνα ἵνα προειδοποιήσῃ τοὺς λησταὶ μὲν ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει δι' αὐτοὺς εἰς τὴν γέφυραν νὰ προχωρήσουν, καὶ νὰ διέλθωσιν τοὺς δὲ ὑπαξιωματικοὺς ὅτι ἔρχονται οἱ λησταὶ καὶ νὰ πυροβολήσωσιν ἀμέσως εὐθὺς ὡς τοὺς ἴδωσιν ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο. Οἱ λησταὶ ἡσυχάσαντες ἐκ τοῦ συνθηματικοῦ κωδωνισμοῦ ἐπροχώρησαν ἀνύποπτοι πρὸς τὴν γέφυραν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου οἱ τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ ἡτοίμαζον τὰ δίκαννά των. Τί ἐπηκολούθησε μετὰ τινας στιγμὰς εἶνε γνωστόν. Ἡ γέφυρα ἐκείνη, δι' ἧς οἱ λησταὶ ἐνόμισαν ὅτι θὰ εὕρισκον τὴν σωτηρίαν των, ἐγένετο ὁ τάφος των, χάρις εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν δύο ἐκ Καζακλὰρ καταδοτῶν καὶ τὴν εὐθυβολίαν τῶν δικάννων τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ Μουσαλαριῶται πρὶν ἢ ἴδωσι τὸν Σαντὰν νεκρόν, ἀνεγνώρησαν τὰ ὅπλα του καὶ ἀμέσως ἀπεφάνθησαν «αὐτὸ τὸ ὅπλο εἶνε τοῦ Παναγιώτη», διότι μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἦτο γνωστὸς καὶ περιεφέρετο εἰς τὸ χωρίον. Διὰ νὰ τοῦ ἀναγνωρίσωσι δὲ ἀμέσως τὸ ὅπλον σημαίνει ὅτι πολλάκις ἐκεῖ ἐθεᾶτο ἔνοπλος.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

Φωτογραφία ληφθεῖσα ἐν Τυρνάβῳ μετὰ τὸν φόνον

Ὁ Σαντᾶς φυγοδικῶν πρὸ τριῶν ἐτῶν.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

—Ἐγὼ ἐσυνείθισα νὰ ζυγίζω τὰ λόγια μου! λέγει μὲ ὕφος σοβαρὸν ὁ παντοπώλης.

Καὶ ὁ πελάτης, ὅστις εἶχεν ἀντιληφθῇ τὴν ταχυδακτυλουργίαν τοῦ μπακάλη ζυγίζοντος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ὀψώνια:

—Ναί, ἀλλὰ βλέπω ὅτι τὰ βάζετε στὴ ζυγαριὰ μαζὶ μὲ τὰ ψώνια!...

Ἐκείνη: — Πῶς τὸ βρίσκεις αὐτὸ τὸ νέον φόρεμα, Κωστάκη μου;

Ἐκεῖνος: — Θὰ σοῦ εἰπῶ ἅμα φέρῃ τὸν λογαριασμὸν ἡ μοδίστα!...

(Ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν «Molto per Ridere»)

—

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον.

Ὁ πρόεδρος κρατεῖ μερικὰ ἀντικλείδια καὶ διάφορα σύνεργα διὰ ρήξεις κλείθρων. Εἶνε τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος. Τὰ δεικνύει πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ ἐρωτᾷ:

— Ποῦ τὰ κατασκεύασες αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα;

— Πουθενά.

— Πουθενά; Νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθεια.

— Μὰ νὰ σοῦ εἰπῶ, κύριε πρόεδρε. Εἶνε ἐνθύμησις οἰκογενειακή. Μοῦ τὰ ἄφησε ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου, ποῦ τὰ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὸ συγχωρεμένο τὸν παππού μου...

(Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν «Tit-Bits»)

—

Μία διδασκάλισσα διελθοῦσα τοὺς τεσσαράκοντα Μαΐους ἐρωτᾷ τὴν μαθήτριαν:

— Ἐπὶ παραδείγματι τί χρόνος εἶνε ὅταν λέγω: ἤμην ὡραία.

— Παρῳχημένος! ἀπαντᾷ ἡ μαθήτρια.

—

Ὁ μπάρμπα-Πέτρος εἶνε ἑτοιμοθάνατος. Καλεῖ τοὺς τρεῖς υἱούς του παρὰ τὴν κλίνην του καὶ τοὺς λέγει μὲ σβυνομένην φωνήν:

— Παιδιά μου δὲν σᾶς συνιστῶ παρὰ ἕνα μόνον: Ἂν θέλετε νὰ παντρευθῆτε νὰ προσπαθήσητε νά πάρετε—ἂν μπορέσητε—τρεῖς ἀδελφάς.

— ;;;

— Διότι τότε θὰ ἔχετε μονάχα μιὰ πενθερά!.. Καὶ ἐξέπνευσε.

(Ἀπὸ τὸν Ἰταλικὸν «Ἀρλεκῖνον»)

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΑΝ

[ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ]

Ὑπὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΜΑΥΡΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἀλλ' ὁ Ἀβὲν-Ἀμὰρ ἀπώθει τὴν σουλτάναν, τὴν κατηρᾶτο καί, ἐνισχυόμενος διὰ τῆς προσευχῆς, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰσμαήλ, τοῦ Δικαίου καὶ Εὐσπλάγχνου, ἐζήτει ἀπὸ τὸν Σαουλγαλὶπ νὰ ἀποδώσῃ τὴν μαγικὴν ἰσχύν του εἰς τὸ φυλακτὸν τὸ ὁποῖον ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Σιέρρας-Μορένας τῷ εἶχε δώσει.

Γ'.

Αἴφνης ἤνοιξεν ἡ θύρα τῆς αἰθούσης καὶ ἐνεφανίσθη μουσουλμᾶνος κεκαλυμμένος διὰ μανδύου ἐρυθροῦ μετὰ κορδύλης κεντημένη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Ὁ μουσουλμᾶνος ἤνοιξε τὸν μανδύαν, ἔρριψε πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν κορδύλην καὶ προύχώρησε μεθ' ὕφους δεσποτικοῦ εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης.

Ἦτο ὁ πρίγκηψ Ἀλακὲμ-μπὲν-Ἀβδερραχμὰν-μπὲν-Μωχαμὲδ-μπὲν-Ἀβδαλλάχ.

Ἦτο ἐνδεδυμένος διὰ πλουσιωτάτου καφτάν (1) κυανοῦ τῆς Κασιμίρης μετὰ κομβίων ἀδαμαντίνων· περιέβαλλε τοὺς κροτάφους του ὡραιοτάτη ταινία περσική, λευκοτέρα τῶν ἀφρῶν τοῦ Φοράτ, (2) περίφημος δ' ἀκινάκης τῆς Δαμασκοῦ ἐκρέματο ἀπὸ τῆς ζώνης του.

Χαρίεις τὸ ἀνάστημα, εἶχεν εὐρὺ τὸ μέτωπον· οἱ ὀφθαλμοί του κυανοῖ καὶ λάμποντες, ἡδυπαθὲς καὶ ἐκφραστικὸν τὸ στόμα του, οὖλη δὲ καὶ ξανθὴ ὡς ἥλιος ἡ γενειὰς τοῦ ἡλιοκαοῦς προσώπου του.

Ὅταν αἱ δοῦλαι ἀνεγνώρισαν τὸν καλίφην, ἠγέρθησαν ἐσπευσμένως τῶν προσκεφαλαίων καὶ μετὰ τῶν μαντολίνων καὶ δουλθαίνων (3) ἔφυγον διὰ τῆς μυστικῆς θύρας.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔμειναν μόνοι ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὁ Ἀβὲν-Ἀμὰρ, ἀόρατος, ἐβρυχήθη ὡς λέων.

Ἡ Χαλεβὰ ἐταράχθη ὑπὸ φρίκης καθὼς ὑπὸ τὴν καυστικὴν πνοὴν τοῦ Σιμοὺν ὁ ἀσθενὴς φοῖνιξ τῆς Ἐρήμου.

Δ'.

Ὁ Ἀλακέμ, παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐβλὶς καὶ κεκαλυμμένος ὑπὸ τῶν πτερύγων τοῦ ἀγγέλου τοῦ πειρασμοῦ, προσήλωσε τὸ φλογερὸν καὶ ἡδυπαθὲς βλέμμα του ἐπὶ τῆς παρθένου, ἥτις ὀρθία, ἀκίνητος ὡς ἄγαλμα, δὲν ἐτόλμα νὰ παρατηρήσῃ τὸν κύριόν της ἡ αἰδήμων.

— Ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσμαὴλ ἔστω μετὰ τῆς ὡραίας ὀρκάδος τῆς Μεδίνας-Θαχάρας, εἶπεν ὁ καλίφης, πλησιάζων ἑκάστοτε περισσότερον πρὸς τὴν Χαλεβάν.

Ἡ Χαλεβὰ δὲν ἀπήντησε.

— Τόσον δυστυχὴς θὰ εἶναι ὁ ἡγεμὼν τῶν πιστῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀξιωθῇ νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνης, ἥτις κατώρθωσε νὰ τὸν ὑποδουλώσῃ διὰ τοῦ γοήτρου τῶν χαρίτων της; Δύο σελῆναι διῆλθον διὰ τῶν ἀνακτόρων ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὁ ἑβραῖος Ἀκὰδ σὲ ὡδήγησεν εἰς αὐτὸν τὸν θάλαμον καὶ οὐδὲ μίαν φορὰν οἱ ὀφθαλμοί σου μὲ περιέβαλον δι' ἑνὸς ἐρωτικοῦ βλέμματος. Τί ἐφιλοδόξησαν αἱ ἐπιθυμίαι τῆς ἐκλεκτῆς τῆς ψυχῆς μου τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ ἱκανοποιήσῃ ἡ ἰσχὺς τοῦ καλίφου σου; Καταθλίβων τὴν καρδίαν μου ἐγώ, ἐσεβάσθην τοὺς ὅρκους καὶ τὰς διαμαρτυρίας σου ἐπὶ δύο σελήνας· ἀλλ' ἦτο γεγραμμένον! Αἱ σκιαὶ ἐξέτεινον πρὸ πολλοῦ τὸν μαῦρον μανδύαν των ἐπὶ τῆς γῆς, ταύτην δὲ τὴν νύκτα...

— Ποτέ! Ποτέ! ἐτόλμησε νὰ προφέρῃ διὰ φωνῆς μόλις αἰσθητῆς ἡ δυστυχὴς δούλη.

— Δὲν ἐννόησες ὅτι ἡ ψυχή μου φλέγεται εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτός σου καὶ ὅτι ἄνευ σοῦ θὰ μοὶ ἦτο ἀνυπόφορος ἡ ὕπαρξις;

— Ἀρκετὰ τὸ γνωρίζω πρὸς βάσανον τῆς ψυχῆς μου! ἐφώνησεν ἡ Χαλεβά, ἐγείρουσα αὐτομάτως τοὺς ὡραίους κυανοῦς ὀφθαλμούς της διὰ τρόπου τόσον χαρίεντος, ὥστε ἔκαμε τὸν πρίγκηπα νὰ τρέμῃ ἐξ ἡδονῆς.

— Πρὸς βάσανον τῆς ψυχῆς σου εἶπες;

— Ναί· ἀλλ' ὦ!... ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ ἀνοσιότης ἑνώσῃ τὸν πρίγκηπα υἱὸν τοῦ μεγάλου Ἀβδερραχμὰν μετὰ τῆς θυγατρὸς ναζαρηνῆς.

— Ἀγνοεῖς ὅτι ὁ καλός μου πατὴρ ἦτο υἱὸς τῆς χριστιανῆς Μαρίας; (4)

Ἡ εἴδησις τῶν ἐρώτων τοῦ μεγάλου καλίφου μετὰ τῆς ναζαρηνῆς Ἥλιος δὲν ἔφθασεν ἐκ τύχης εἰς τὰς ἀκοάς σου;

Ἱδρὼς ψυχρὸς ὡς ὁ πάγος ἐκάλυψε τὸ μέτωπον τῆς κόρης ἀκροωμένης ἐκείνης τῆς ἀποκαλύψεως.

Ἡ Χαλεβὰ ἠγνόει ὅτι ἡ δημιουργὸς τῶν ἡμερῶν της ἔσχε σχέσιν μετὰ τοῦ ἀποθανόντος πρίγκηπος.

— Δὲν θὰ ἐπιτρέψῃς, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀλακέμ, νὰ ἀποτυπώσῃ ἐν φίλημα ἐπὶ τῆς ἐξ ἐλαφαντόδοντος αὐτῆς χειρὸς ἐκεῖνος, ὅστις διευθύνει τὰς τύχας τοῦ κράτους καὶ ὅστις ἄνευ τοῦ ἔρωτός σου ἔσεται ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων;

— Ποτέ!

— Ζήτησόν μοι ὅτι θέλεις, ὅτι μᾶλλον ποθεῖ ἡ ἐπιθυμία σου, τοὺς δούλους μου, τὰ ἀνάκτορά μου, τοὺς θησαυρούς μου, τὸ πᾶν καὶ πάντα θὰ παραχωρηθῶσιν ἐὰν σβέσῃς τὸ πῦρ αὐτοῦ τοῦ φλογεροῦπάθους τὸ ὁποῖον μὲ κατακαίει. Ἄχ! ἀφ' ὅτου σὲ εἶδον συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ ἑβραίου εἰς τοὺς κήπους τῆς Μεδίνας—Θαχάρας, ὡς ἡ σκιὰ τὸ σῶμα πανταχοῦ μὲ ἠκολούθησεν ἡ μορφή σου.

Καὶ ὁ Ἀλακέμ, ὡς ἑλκυόμενος ὑπὸ δυνάμεως ἀνωτέρας, ἔφερεν εἰς τὰ χείλη του τὴν τορνευτὴν χεῖρα τῆς νέας.

— Ἀδύνατον.ἀδύνατον! ἐφώνησεν ἡ δούλη.

— Ἀδύνατον! Καὶ τόσον ἀποτόμως μοὶ τὸ λέγεις; Οὕτω ἀνταποκρίνεται ἡ ἀπαράμιλλος Χαλεβὰ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ γλυκέος ὀνόματός της;

— Μεταξὺ τῶν δύο ἡμῶν ἐκτείνεται ἄβυσσος ἀνυπέρβλητος· ἡ δούλη Χαλεβὰ οὐδέποτε θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν πρίγκηπα Ἀλακέμ.

(Ἀκολουθεῖ)

(1) Εἶδος ἐσθῆτος στενῆς, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ἱερατικοῦ ἐνδύματος, μετὰ μακρᾶς γραμμῆς κομβίων.

(2) Ὁ Εὐφράτης, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῶν ὀρέων τῆς Ἀρμενίας καὶ ἐκβάλλει ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ.

(3) Εἶδος ὀργάνου πνευστοῦ ἐν εἴδει σάλπιγγος.

(4) Ἱστορικόν.

M. GUJAU

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΩΦΕΛΙΜΟΣ

Ἤκουσά ποτε νὰ διηγῶνται ὅτι εἷς ἐκ τῶν περιφημοτέρων δικηγόρων μας, εἶχεν ἡμέραν τινὰ εἰσερχόμενον εἰς τὸ γραφεῖόν του ἕνα χωρικόν.

— «Ἔρχομαι, λέγει ἐκεῖνος εἰσερχόμενος, νὰ σᾶς ζητήσω, κύριε δικηγόρε, μίαν συμβουλήν.

— «Ἀ! θὰ ἔχετε καμμίαν δίκην, ἀναμφιβόλως.

— «Ἐγώ;;!! Χά, χά, χά! Ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ.

— «Θὰ φοβεῖσθε ἴσως, μήπως κανεὶς ἐκ τῶν γειτόνων σας ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐναντίον σας.

— «Καθόλου. Τὰ ἔχω, δόξα σοι ὁ θεός, παρὰ πολὺ καλὰ μὲ ὅλους τοὺς γείτονάς μου.

— «Σᾶς συγχαίρω διὰ τοῦτο ἐξ ὅλης καρδίας. Θέλετε ἴσως νὰ νυμφευθῆτε, καὶ ἔχετε βεβαίως ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν ἑνὸς νομομαθοῦς διὰ τὸ προικοσυμβόλαιον.

— «Εἶμαι νυμφευμένος, κύριε δικηγόρε, καὶ τὸ προικοσυμβόλαιόν μας συνίσταται νὰ κάμωμεν ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα ὅπως κερδίζωμεν κάτι τι ὑπὲρ τῶν τέκνων μας.

— «Πολὺ καλά. Μήπως λοιπὸν θέλετε νὰ συντάξητε τὴν διαθήκην σας καὶ ἔχετε ἀνάγκην τῆς γνώμης μου;

— «Εἶμαι πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν μου δόξᾳ τῷ θεῷ· ἄλλως τε δέ, δὲν ἔχω καὶ τίποτε νὰ διαθέσω ἰδιαιτέρως.

— «Τότε, εἰς τί δύνημαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω καὶ συνεπῶς νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος;

— «Νά! Ἦλθα νὰ σᾶς ζητήσω καὶ μοῦ δώσητε μίαν συμβουλήν.

— «Καὶ ἐπί τινος πράγματος ἢ ζητήματος συμβουλήν, ἀφοῦ σεῖς δὲν ἔχετε οὔτε δίκην ἐκκρεμῆ, οὔτε προικοσυμβόλαιον νὰ συντάξητε, οὔτε διαθήκην νὰ κάμητε; Ἐξηγηθῆτε παρακαλῶ.

— «Κύριε δικηγόρε, ἔμαθον ὅτι εἶσθε ἕνας περίφημος καὶ ὀνομαστὸς ἄνθρωπος, ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ δώσῃ καλὰς συμβουλάς. Δώσατε καὶ εἰς ἐμὲ μίαν συμβουλὴν ἔγγραφον.

— «Ἔγγραφον;

— «Ναί, ναί, κύριε δικηγόρε. Μίαν ἔγγραφον συμβουλὴν ἢ γνωμοδότησιν ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ ὅταν θὰ λάβω ἀνάγκην αὐτῆς.

— «Προκαταβολικῶς θέλετε συμβουλὴν τινά;

— «Μάλιστα, κύριε.

— «Καὶ δὲν γνωρίζετε ἐπί τινος ζητήματος τὴν θέλετε;

— «Ὄχι, κύριε δικηγόρε.

Ὁ δικηγόρος ἀκούων ταῦτα δὲν ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ ἓν μειδίαμα ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ.

— «Εἶναι πάρα πολὺ δύσκολον, αὐτὸ τὸ ὁποῖον μοῦ ζητεῖτε, τῷ ἀποκρίνεται.

— «Ὦ! γνωρίζω ὅτι εἶσθε ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον μεγαλειτέρους καὶ περιφημωτέρους τοῦ κόσμου δικηγόρους, κύριε· ἐὰν θέλετε, δώσατέ μου μίαν καλὴν συμβουλήν.

— «Λοιπόν, ἔστω, λέγει τότε ὁ δικηγόρος βλέπων τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἁπλοϊκοῦ χωρικοῦ. Καὶ καθήσας πρὸ τοῦ γραφείου του ἐσκέφθη πέντε λεπτά. Κατόπιν, λαβὼν φύλλον χάρτου καὶ γράψας ἐπ' αὐτοῦ ὀλίγας γραμμάς, ἔθεσε τοῦτο ἐντὸς φακέλλου τὸ ὁποῖον ἐσφράγισε καὶ τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν χωρικόν.

Ὁ χωρικὸς κατευχαριστηθείς, ἀπεχαιρέτησε τὸν δικηγόρον, ἀφοῦ πρῶτον ἐπέμεινε μέ ὅλας τὰς ἀνήσεις ἐκείνου, νὰ τοῦ ἀφήσῃ τρία φράγκα ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὸν κόπον της συντάξεως τῆς συμβουλῆς ἣν τοῦ ἔδωσε.

Ἔπειτα ἐπανέλαβεν εὐθύμως καὶ μετὰ χαρᾶς τὸν δρόμον του κατευθυνόμενος πρὸς τὸ χωρίον του.

— «Γυναῖκά μου, λέγει τῇ συζύγῳ του εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔκαμα σήμερον μία καλὴ δουλιά. Ἐπειδὴ εὑρισκόμην εἰς τὴν πόλιν, ἐπῆγα εἰς τὸ γραφεῖον ἑνὸς μεγάλου δικηγόρου καὶ τοῦ ἐζήτησα μίαν συμβουλήν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μοῦ ἐστοίχισεν αὕτη τρία φράγκα, πλὴν αὕτη, νομίζω ὅτι θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ. Νά την.

— «Μίαν συμβουλήν, ἀποκρίνεται ἡ σύζυγός του. Καὶ διατί;

— «Θὰ ἰδῆς.

Ὁ χωρικὸς ἔδραξε τὸν φάκελλον ἐν τῷ ὁποίῳ τὴν εἶχε θέσει ὁ δικηγόρος, ἔθραυσε τὴν σφραγῖδα, ἐξέσχισε τὸν φάκελλον, καὶ ἀνέγνωσε τὰς ἀκολούθους λέξεις:

«Μὴ ἀναβάλλετε ποτὲ δι' αὔριον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύνασθε νὰ κάμητε σήμερον».

— «Δι' αὐτὰ τὰ λόγια ἔδωκες τὰ τρία μας φράγκα; λέγει ἡ σύζυγός του. Καὶ εἰς τί νομίζεις ὅτι δύνανται νὰ σοῦ χρησιμεύσουν;

— «Γυναῖκα, ἀποκρίνεται μετὰ σοβαρότητος ὁ χωρικός, μία καλὴ συμβουλὴ ἀξίζει πάρα πολὺ δι' ἐκεῖνον ὅστις γνωρίζει νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ τὴν χρησιμοποιήσῃ. Λοιπὸν διὰ νὰ κάμωμεν ἀρχὴν θὰ θέσω ἀπὸ σήμερον τὸ β ἄδυ, ἀπὸ τώρα μάλιστα, εἰς πρᾶξιν τὴν συμβουλὴν τοῦ δικηγόρου καὶ θὰ ἴδωμεν ἐὰν αὕτη μὲ βγάλῃ σὲ καλὸ ἢ μὲ ὠφελήσῃ. Τὸ χόρτον μας ἐθερίσαμεν καὶ ἀπεξηράνθη· εἶχα σκοπὸν νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν ἀποθήκην μας αὔριον· θὰ τὸ βάλω σήμερον, τώρα μάλιστα καὶ ἀμέσως.

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τοὺς λόγους του αὐτούς, ὁ χωρικός μας αὐθωρεὶ ἐκάλεσε τοὺς ἐργάτας του οὓς εἶχεν ἐν τῷ κτήματί του:

— «Παιδιά, τοῖς λέγει, ἀφήσατε κάθε ἄλλην δουλιὰ καὶ ἐλᾶτε νὰ μαζέψωμεν τὸ χορτάρι· θέλω νὰ ἀμπῇ εἰς τὴν ἀποθήκην πρὶν βραδυάσῃ.

— «Τόσον ἀργά! ἀποκρίνονται οἱ ἐργᾶται Διατί ἡ τόση βία; Ἡ νὺξ θὰ μᾶς εὕρῃ πρὶν τελειώσωμεν τὴν ἐργασίαν αὐτήν! Δὲν εἶναι καλλίτερο· αὔριον τὸ πρωΐ;

— «Εἶπα ὅτι θέλω νὰ ἀμπῇ τὸ χορτάρι μου εἰς τὴν ἀποθήκην πρὶν βραδυάσῃ καὶ ὄχι αὔριον. Ζεύξατε ἀμέσως τὰ ἄροτα, ἑτοιμασθῆτε καὶ ἐμπρός!

Δὲν παρῆλθεν ἓν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα Τὰ κάρρα τοῦ χωρικοῦ ἐπέρασαν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου μετὰ μεγάλης ταχύτητος διευθυνόμενα εἰς τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκετο τὸ θερισμένον τοῦ χωρικοῦ χόρτον. Οἱ ἄλλοι κάτοικοι τοῦ χωρίου ἀκούσαντες τὸν ἐκ τῶν τρεχόντων κάρρων μέγαν θόρυβον εὐρέθησαν εἰς τὰ παράθυρα. Ἅμα ὡς ἀντελήφθησαν τὰ διατρέχοντα καὶ ἔρριψαν μιὰ ματιὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ὅστις τὴν στιγμὴν ταύτην ἦτο καθαρὸς ἐξαιρέσει μικροῦ τινος νεφυδρίου:

— «Τί ἔπαθεν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ πηγαίνει τόσον ἀργὰ καὶ τέτοια ὥρα νὰ μ ζώξῃ τὸ χόρτο· του, ἔλεγον μεταξύ των γελῶντες καὶ εἰρωνευόμενοι αὐτόν.

Ἐκεῖνος ὅμως οὐδόλως προσέχων καὶ ἀδιαφορῶν εἰς τὰ λεγόμενά των, ἐτέθη ἐπὶ ἔργου παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐργατῶν του, τοὺς ὁποίους καὶ ἐνθαρρύνει διὰ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ παραδείγματός του. Τὰ κάρρα τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου φορτώνονται ἐκ χόρτου, ἐνῷ ἄφθονος ἱδρὼς ρέει ἐκ τοῦ μετώπου τῶν ἐργατῶν. Μόλις ἐνύκτωσεν ὅλη ἡ ἐργασία εἶχε τελειώσει καὶ πέντε κάρρα πλήρη χόρτου ἐστάθμευσαν ἐντὸς τῆς ἀποθήκης τοῦ χωρικοῦ μας.

Ὅταν περατωθείσης ἐν γένει τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ ἐργασίας ἐπέστρεψαν οἱ ἐργάται εἰς τὸ χωρίον καὶ ἐξεφόρτωσαν τὸ χόρτον ἐκ τῶν κάρρων, τοποθετήσαντες αὐτὸ ἐν τάξει ἐντὸς τῆς ἀποθήκης, ἔστρεψαν τὰ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο καὶ μόλις φαινόμενον μελανὸν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ σημεῖον τὸ ὁποῖον ὅταν μετέβαινον εἰς τὴν ἐργασίαν εἶχον ἰδεῖ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος ἤδη εἶχε πάρα πολὺ μεγαλώσει καὶ μετ' ὀλίγον κατέλαβεν ὅλον τὸν οὐρανόν. Δὲν παρῆλθε πολὺς καιρὸς καὶ ἄνεμος ψυχρὸς καὶ ὁρμητικώτατος ἐξηγέρθη, κάμνων νὰ σείωνται λίαν θορυβωδῶς οἱ ὑπερμεγέθεις κλάδοι τῶν ὑψηλῶν λευκῶν καὶ τῶν ἄλλων δένδρων.

Τέλος ἤρχισε πίπτουσα βροχή, βροχὴ ραγδαῖα καὶ ὁρμητική, τῆς ὁποίας ἤκουέ τις τὰς μεγάλας σταγόνας νὰ πίπτωσι μετὰ πατάγου ἐπὶ τῶν ὑέλων τῶν παραθύρων. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα διαρκῶς ἔβρεχε, καὶ τὴν πρωΐαν ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἤνοιξαν τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν των καὶ ἐξῆλθον κατευθυνθέντες εἰς τοὺς ἀγρούς των, ποία ἦτον ἡ θλιβερὰ ἔκπληξίς των ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ; Τὰ χόρτα καὶ τὰ σπαρτὰ τῶν γεωργῶν, ἅτινα μόλις χθὲς ἀκόμη ἦσαν ἐξηπλωμένα ἐπὶ τῆς πεδιάδος, εἶχον χαθῆ καὶ εἰς τὴν θέσιν των ἔλαμπον ἀπαστράπτοντες ἐκ τοῦ ἡλίου μεγάλοι τινὲς λάκκοι πλήρεις ὕδατος ἐκ τῆς καταπεσούσης βροχῆς. Οἱ λειμῶνες καὶ τὰ λειβάδια ἐφ' ὧν ἦσαν τὰ θερισμένα χόρτα εὑρίσκοντο ἐπὶ πεδιάδος χαμηλῆς καὶ ἀποκλινούσης πρὸς τὸν ποταμόν. Τὸ πῖπτον τῆς βροχῆς ὕδωρ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην συνεσωρεύθη ἐκεῖ, καὶ ὅλα τὰ χόρτα καὶ τὰ σπαρτὰ παρεσύρθησαν ὑπὸ τῆς πλημμύρας ἐκείνης. Δὲν διέκρινέ τις ἐξ αὐτῶν πλέον, τῆδε κακεῖσε ἢ μερικὰ λείψανα καὶ αὐτὰ ἀνακατωμένα καὶ χωμένα ἐντὸς τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ τῆς λάσπης.

Ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι γεωργοὶ παρετήρουν μετὰ καταπλήξεως καὶ λύπης τὸ καταστρεπτικὸν δι' ὅλους αὐτοὺς ἔργον τῆς νυκτὸς, ὁ χωρικός μας εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἀποθήκῃ του, τὴν ὁποίαν ἐπλήρου ἐξ ἀρώματρς ἡ ὀσμὴ τοῦ χόρτου καὶ παρετήρησεν ὅτι οὐδεμίαν βλάβην ἢ ζημίαν προὐξένησεν ἐν αὐτῇ ἡ τόση βροχὴ τῆς παρελθούσης νυκτὸς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ συγκομιδὴ τοῦ ἔτους εὑρίσκετο ἐκεῖ μέσα καθ' ὁλοκλκρίαν, ἀναμένουσα τὸν ἀγοραστήν.

Ὁ χωρικὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἔγγραφον τοῦ δικηγόρου συμβουλὴν καὶ ἀφοῦ τὴν ἀνέγνωσεν ἐκ νέου καὶ ἐπανειλλημμένως, τὴν ἐκάρφωσεν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

—«Λοιπόν, γυναῖκα, λέγει πρὸς τὴν σύζυγόν του, βλέπες ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ περιφρονῶμεν καλήν τινα συμβουλήν· ἂς ἐντυπώσωμεν αὐτὴν καλὰ καλὰ ἐν τῇ μνήμῃ μας· μᾶς ἐγλύτωσεν αὕτη ἀπὸ μίαν μεγάλην ζημίαν καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ μᾶς γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἀκόμη, καθότι εἶμαι ἀποφασισμένος τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ ἀναβάλλω ποτὲ διὰ τὴν αὔριον πᾶν ὅτι δύναμαι νὰ κάμω ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἐν Πάτραις

Κοσμᾶς Π. Θανέμης

ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

Κατάργησις τοῦ στηθοδέσμου

Φαίνεται πιθανὸν ὅτι ἡ μόδα θέλει καταργήσῃ ἀρχίζοντας ἐννοεῖται ἀπὸ τὸ Παρίσι τὸν στηθόδεσμον τῶν γυναικῶν. Ἡ ἰδέα λαμβάνει ἀφετηρίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέχνιδας τῆς σκηνῆς. Μόνον αἱ ἠθοποιοὶ ἀνεγνωρισμένης ψήμης ὡς καλλοναὶ ἔχουσι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ θάρρος νὰ εἰσάξωσιν τοιαύτην καινοτομίαν εἰς σπουδαίαν λεπτομέρειαν τῆς νεωτέρας ἐνδυμασίας.

Ἡ τριβὴ των μὲ τὰ φορέματα παρελθούσης ἐποχῆς πρωτοῦ ὁ στηθόδεσμος ἐφευρεθῇ, τριβὴ ἣν ἀπέκτησαν μὲ τὴν παράστασιν τῶν κλασικῶν δραμάτων, ἔδωσεν εἰς αὐτὰς τὸ θάρρος τῶν πεποιθήσεών των· ὅτι δηλαδὴ τὸ κορμί των εἶναι ἀρκετὰ τέλειον ἐκ φύσεως χωρὶς νὰ προστρέξουν εἰς τεχνητὰ μέσα.

Διὰ τὰς Δεσποινίδας

Ἡ νεάνις ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ νὰ δείξῃ κοσμιότητα ἤθους πρέπει νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ τὰ παραμικρὰ πράγματα τῆς τελευταίας μόδας, τὰ τελευταῖα μοδέλα, χρώματα κλπ. καὶ ἐὰν τύχῃ νὰ εἶναι πεπροικισμένη μὲ φυσικὴν καλλονήν, τότε αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ εἶναι τὰ μάλιστα ἀναγκαῖαι.

Ἡ τέχνη τοῦ καλῶς ἐνδύεσθαι δὲν σημαίνει καθὼς πολλαὶ κυρίαι πιστεύουσιν εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τις μέγα ἀριθμὸν φορεμάτων. Συνίσταται μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τὰ κατάλληλα φορέματα διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βίου ἑκάστης—ἐκλεγόμενα μὲ βλέψεις τῆς χρησιμότητος τοῦ μέλλοντος νὰ φορέσῃ αὐτά.

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν ἐξ ἐλέφαντος λαβῶν τῶν μαχαιρίων

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν λαβῶν ἐξ ἐλέφαντος τῶν μαχαιρίων ἀναμίξατε ὁμοίας δόσεις ἀμμωνίου καὶ ἐλαίου ἐξ ἐλαίας καὶ προσθέσατε τὴν ἀναγκαίαν κιμωλίαν, ἵνα γείνῃ μία πάστα. Ἔπειτα τρίψατε τὸν ἐλέφαντα καὶ ἀφήσατέ το νὰ στεγνώσῃ προτοῦ τὸ καθαρίσητε διὰ βούρτζας. Πολλάκις εἶναι ἀνάγκη ἡ διὰ τῆς πάστας τριβὴ νὰ ἐπαναλαμβάνεται.

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Ο...ΦΟΒΕΡΟΣ(;!) ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ!

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΟ "ΣΚΡΙΠ,,

Γράφει τὸ «Σκρὶπ» τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Ἡ «Δρᾶσις» τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ τόσον ἐπωφελὴς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτικῶν συμφερόντων.... τοῦ κ. Βοκοτοπούλου καὶ τὴν ἐκδίκησιν τῶν πολιτικῶν του παθῶν οὐδεὶς ἂς μὴ νομίσῃ ὅτι ἔπαυσεν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐμετριάσθη ὀλίγον ὁ ζῆλος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκ τῆς πικρᾶς ἀπογοητεύσεως τὴν ὁποίαν τῷ ἐμπνέει ἡ μετὰ τόσης ἐπιβεβαιωτικῆς ἐπιτάσεως ἀχάριστος διάδοσις ὅτι πρώτιστος πάντων ἀντικαθίσταται ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ κ. Βοκοτόπουλος παρ' ὅλας τὰς.... συμπαθείας τὰς ὁποίας ἐπέσυρε παρὰ τοῖς κ. βουλευταῖς ἡ πολιτική του.,.. φιλαλήθεια καὶ ἡ Ὑπουργική.... εὐθύτης του καὶ ἡ μεγάλη....ἀμεροληψία του εἰς τὰ τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης. (Ποῖος εἶνε ὁ μοχθηρὸς αὐτὸς,ὅστις θὰ ἀμφισβητήσῃ ὅλα ταῦτα), ἀλλὰ δὲν ἔπαυσε παντάπασι νὰ ἀφιερῇ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς σκέψεις περὶ τοῦ πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν δε... ἐργάζεσθαι μέχρι τῆς καταλύσεως τοῦ τόσον ἐνδόξου (;) ὑπουργικοῦ βίου του!

Καὶ ἰδοὺ μία ἀπόδειξις τῆς δράσεώς του **ἀντικειμένης εἰς πᾶσαν ἀξιοπρέπειαν εἰς πᾶσαν ὑπουργικὴν αἰδῶ,** *εἰς πᾶσαν....φιλανθρωπίαν.*

Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἀληθείας» κ. Λαχανοκάρδης πάσχων ἀκόμη **κατεδιώχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου καὶ εἰσήχθη τῇ ἐπιμόνῳ αὐτοῦ ἀξιώσει εἰς δίκην** *διὰ τὰ γνωστὰ ἀποκαλυφθέντα διὰ τῆς «Ἀληθείας» ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτῆς κ. Σαββίδου καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Λαχανοκάρδη σκάνδαλα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».* **Ὁ λόγος τοῦ κατὰ τοῦ κ. Λαχανοκάρδη ὑπουργικοῦ πάθους εἶνε ὁ καυστικὸς ἔλεγχος τῆς πολιτείας τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ», πολιτείας ἡ ὁποία ἔχει προορισθῇ νὰ ἀπασχολήσῃ μίαν ἡμέραν** *καὶ τὸ. . . .* **Κακουργιοδικεῖον,** *ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶνε ἐκκρεμὴς μία κατηγορία ἀφορῶσα τύποις μὲν τὸν κ. Λαχανοκάρδην* **κατ' οὐσίαν δὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης,** *ὡς τοιοῦτον ὄντα μηνυτὴν καὶ μάρτυρα.*

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» δικασθεὶς, ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Λαχανοκάρδης κατεδικάσθη πάσχων ἔτι εἰς δεκαπέντε ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος.

Μὴ πιστεύων ποτὲ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ προέβαινε μέχρις ἀπανθρωπίας, ἐνέδωκεν εἰς τὰς συστάσεις τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν φίλων του καὶ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἀλλ' ἡ ἀναφορὰ. . . κάμνει ἀκόμη τὸν γῦρόν της ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διότι ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐσκέφθη νὰ τὴν ἐγκρίνῃ... μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς τοῦ κ. Λαχανοκάρδη, ἐνῷ οἱ παραγγελθέντες νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτὸν ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶνε ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη τῆς μεταφορᾶς του. Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ἀπερροφήθη ἀπὸ ἄλλο αἴσθημα γενναιότερον καὶ ὑπουργικώτερον, **τῆς ἐκδικήσεως καὶ αἱ συστάσεις τῶν ἰατρῶν ἠφανίσθησαν εἰς τὴν δικολαβικὴν σοφιστείαν τῆς Ὑπηρεσίας, ἀνευρούσης κατὰ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι ἀρμόδιος εἶνε ... ὁ κ. Νομάρχης!**

Αὐτὴ λέγεται ὑπουργικὴ ἀξιοπρέπεια! Ἄρνησις στοιχειώδους φιλανθρωπίας, ἡ ὁποία ἐξεγείρει ὄχι πλέον αἴσθημα ἀγανακτήσεως κατὰ τοῦ μετὰ τόσης μικρότητος ἀσκοῦντος τὰ δικαιώματα τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ αἴσθημα οἴκτου καὶ ἀπελπισίας διὰ τὸν δυστυχῆ αὐτὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον κυριαρχεῖ ἡ πολιτικὴ ἀκολασία καὶ ὁ ταπεινότερος φατριασμός».

Ἡ συνάδελφος «Ἀθῆναι» γράφει ὡς ἑξῆς:

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ κ. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗ

Ἡ καταδίκη τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀληθείας κ. Εὐαγγ. Λαχανοκάρδη δι' ὅσα ἄρθρα κατὰ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἔγραψε—καταδικασθεὶς ἤδη—ὁ ἀναλαβὼν τὴν εὐθύνην αὐτῶν κ. Π. Σαββίδης φέρει ὀλίγον τὴν ὄψιν τῆς ἐφαρμογῆς νόμου περὶ εὐθύνης διὰ τοῦ Τύπου μὴ ἐφαρμοσθέντος σχεδὸν μέχδι τοῦδε. Διότι ἀλλοίμονον ἐς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ ὡς ὀργάνου οἱασδήποτε προσπαθείας ὅταν μετὰ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὴν συγγραφὴν ἄρθρου διώκωνται καὶ οἱ διευθύνοντες μίαν ἔκδοσιν. Θὰ φθάσομεν τότε ἐς τὸ σημεῖον τῆς ἀναζητήσεως εὐθυνῶν ἐπὶ συνεργίᾳ καὶ ἐς τοὺς διορθωτὰς καὶ ἐς τοὺς στοιχειοθέτας διότι αὐτὸ ὁρίζει τὸ γράμμα τοῦ περὶ τύπου ἰσχύοντος νόμου. Εἴμεθα ἐν τούτοις περίεργοι νὰ μάθωμεν τί ἐκέρδισε καὶ κατὰ τί περιεσώθη ἐκ τῶν δύο αὐτῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ὁ «Εὐαγγελισμὸς» καὶ ἰδιαιτέρως ἡ διευθύντρια αὐτοῦ Δανὶς ἥτις μάλιστα ἂν δὲν πλανώμεθα ἐφάνη, καὶ πολὺ δικαίως ἱκανοποιηθεῖσα μὲ τὴν καταδίκασιν τοῦ κ. Π. Σαββίδου, ὥστε νὰ μὴ ἐπιμείνῃ καὶ διὰ νέαν ἱκανοποίησιν.

Ἡ δὲ «Εστία» τῆς 27 Αὐγούστου γράφει:

Διὰ τὸν κ. Βοκοτόπουλον. *Φρονοῦμεν ὅτι διατυπώσεις τινὲς, ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ συναδέλφου κ. Λαχανοκάρδη ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, πρέπει νὰ λήξουν ὅσον οἷόν τε τάχιστα. Διότι θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι μόνον ἕνεκα γραφειοκρατικῶν τύπων δὲν ἐξετελέσθη εἰσέτι ἡ μεταφορὰ αὕτη.*

Ὁ κ. Λαχανοκάρδης πάσχει ἀληθῶς καὶ θὰ ἦτο ἀπάνθρωπον ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν τρώγλην ἐκείνην τῶν κατ' εὐφημισμὸν καλουμένων «φυλακαὶ Παλαιοῦ Στρατῶνος». Ἀρκεῖ ὅτι ἐφηρμόσθη κατ' αὐτοῦ αὐστηρὸν, ἂν μή τι ἄλλο μέτρον τῆς δικαιοσύνης δὲν χρειάζεται νὰ ἐπιτείνῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸ βάρος τῆς ποινῆς, ἀφίνων αὐτὸν πάσχοντα δεινῶς, μεταξὺ χασισοποτῶν, φθισικῶν καὶ ἀποβρασμάτων κοινωνικῶν. Ὅτι γίνεται δι' ὅλους, ὑπάρχουν λόγοι ἱκανοὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὸν κ. Λαχανοκάρδην.

Ὁ διευθυνὴς τῆς «Ἀληθείας» ἐκτίσας ὁλόκληρον τὴν ποινὴν τῆς δεκαπενθημέρου φυλακίσεως εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος ἀπεφυλακίσθη χθές. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐνδειξις τῶν τριῶν ἰατρῶν τῆς Εἰσαγγελίας κ. κ. Ξάνθη, Βλαχάκη καὶ Λυκάκη ὑπιάτρου, ἡ ὁποία ἐγνωμοδότει ὑπὲρ τῆς ἐπειγούσης μεταφορᾶς τοῦ κ. Λαχανοκάρδη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας ἐξακολουθεῖ νὰ κάμῃ τὸν γῦρόν της μεταξὺ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐξοχωτάτου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ ρωμηοῦ αὐτοῦ Ἀβδουραχμὰν Πασσᾶ, τῆς Εἰσαγγεγίας καὶ τῆς Νομαρχίας!

Ἡ συνάδελφος «Ἑστία» ἡ ὁποία σχολιάζουσα ὡς ἀνωτέρω φαίνεται τὰ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἤθελε νὰ πιστεύσῃ ὅτι μόνον οἱ τύποι τῆς γραφειοκρατίας ἦσαν ἡ αἰτία τῆς μὴ γενομένης μέχρι τῆς παρελθούσης, μεταφορᾶς τοῦ κ. Λαχανοκάρδη καὶ ὄχι ἄλλοι λόγοι, δύναται ἤδη νὰ πεισθῇ ὅτι μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη ὅτε ἀπεφυλακίσθη ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἀληθείας» οἱ γραφειοκρατικοὶ τύποι δὲν εἶχαν τελειώσῃ ἀκόμη! Ἀλλ' οὔτε καὶ μετὰ ἓν ἔτος, ἐὰν ἔλεγεν ἡ ποινὴ τοῦ κ. Λαχανοκάρδη καὶ ὑπουργὸς ἦτο ἀκόμη διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς Δικαιοσύνης ὁ ἰδεώδης αὐτὸς Βοκοτόπουλος, οὐδὲ μετὰ ἓν ἔτος λέγομεν θὰ ἐξεπληροῦντο οἱ τύποι! Ἐν τοσούτῳ ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἀληθείας» ἐκφράζων καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς συναδέλφους δια τὴν ἐκδηλωθεῖσαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ περιστάσει συμπάθειαν, δηλοῖ ὅτι οὐδὲν παράπονον ἐκφράζει κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης! Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον οὐδέποτε ἠλπισεν ἢ ἀνέμενέ τι καλλίτερον!

Διότι ἐκ τῆς πολιτείας τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως ἀπησχόλησεν καὶ θ' ἀπασχολήσῃ κατὰ τρόπον πολὺ ὀδυνηρὸν διὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» καὶ ἡ ὁποία οὐκ ὀλίγας κατηνάλωσε συνεδριάσεις ἀλησμονήτους τῆς Βουλῆς εἶχε σχηματίσει πεποίθησιν μεθ' ὅλης τῆς κοινωνίας ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἦτο ἱκανὸς μόνον νὰ διαχειρίζεται τὸ ὑπουργικόν του ἀξίωμα διὰ νὰ τὸ ἐξευτελίζῃ κατὰ τὸν ἐλεεινότερον τρόπον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν του συμφερόντων,—τὰ ὁποῖα φεῦ! καὶ αὐτὰ ἐν Σύρῳ ἔχουν καταποντηθῆ ἄνευ ἐλπίδος διασώσεως!—καὶ πρὸς κορεσμὸν τῶν προσωπικῶν του παθῶν διὰ καταδιώξεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς πέννας των ἐτάραξαν βαθύτατα τοὺς κύκλους του!

Ἡ ὑπουργική του δρᾶσις δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι θ' ἀπασχολήσῃ καὶ πάλιν τὴν «Ἀλήθειαν» ὡς καὶ τὸν ἄλλον τύπον, καὶ τὴν Βουλὴν, ἐὰν ἔχῃ τὴν τύχην νὰ παρουσιασθῇ ἄλλην μίαν ἀκόμη φορὰν ὡς ὑπουργὸς ὁ ἀρχηχανδάκης τῆς Δικαιοσύνης. Ὑπάρχουν δύο κρούσματα δύο ἐπικείμενα πραξικοπήματα, ὧν ἥρως προαλείφεται ὁ κ. Βοκοτόπουλος: Ἡ ἀπαλαγὴ καὶ μετάθεσις τοῦ νεωστὶ εἰς Μεσολόγγιον διορισθέντος εἰσαγγελέως κ. Σπηλιώτου καὶ ἡ μετάθεσις ἐκ Ναυπλίου τοῦ πρωτοδίκου κ. Ἀγαπηνοῦ, ἀδελφοῦ τοῦ νέου Διάκου τῆς Μακεδονίας, τοῦ ἀλησμονήτου καπετὰν Τέλλου Ἄγρα. Καὶ οἱ δύο ἀπειλοῦνται νὰ μετατεθοῦν διότι ἔπραξαν τὸ καθῆκον των πατάξαντες ἐκλογικὴν ἀσχημίαν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Ἀλλὰ πλείονα μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ αὐτῶν τῶν πραξικοπημάτων!

ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩι

ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Πύλης ἐντείνονται ἀνησυχητικῶς. Εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ὁ Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος ἀνακληθῇ ἢ μετατεθῇ, ὁ Πατριάρχης ἀντιτάσσει ἄρνησιν, εἶνε δὲ διατεθειμένος νὰ ἐπιμείνῃ μέχρις ἐσχάτων. Ἕνεκεν τούτου ἡ ὁριστικὴ ρῆξις μεταξὺ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Πύλης θεωρεῖται ἐπικειμένη.

Ἐὰν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν της, ὅπως διὰ τῆς βίας ἀπελάσῃ τὸν Μητροπολίτην Δράμας ὁ Πατριάρχης θὰ προβῇ εἰς ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Πύλην καὶ τὰς Δυνάμεις καὶ θὰ διατάξῃ τὸ κλείσιμον τῶν Ἐκκλησιῶν, κηρύσσων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπέναντι τῆς τοιαύτης προκλητικῆς καὶ ὑβριστικῆς στάσεως τῆς Πύλης πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον εὑρίσκονται ἐν ζωηρῷ ἐρεθισμῷ. Παρατηρεῖται ἔκτακτος ἔξαψις πνευμάτων. Ὅμοιος ἐρεθισμὸς ἀγγέλλεται ὅτι ἐπικρατεῖ καὶ παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις τῆς Δράμας, συνεπείᾳ τῆς ἐχθρικωτάτης στάσεως τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ σεβαστοῦ αὐτῶν Ποιμενάρχου.

Νεώτεραι πληροφορίαι ἀναφέρουσιν ὅτι πρεσβευταὶ φίλων Δυνάμεων προσέφεραν τὴν μεσολάβησίν των πρὸς τὸν Πατριάρχην ὅπως ἐξευρεθῇ συμβιβαστική τις λύσις καὶ ἀποσοβηθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ρῆξις, ἀλλ' ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἐδείχθη ἀνένδοτος, διότι διὰ τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς τῆς Πύλης ἀναιροῦνται τὰ προνόμια καὶ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ αὐτὴ ἡ ὕπαρξίς της. Ἐντεῦθεν πιστεύεται ὅτι ἐὰν δὲν ὑποχωρήσῃ ἡ Πύλη ἡ ὁριστικὴ ρῆξις εἶνε ζήτημα χρόνου.

ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

★ Ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Π. Ζῶτος κατηγορούμενος διὰ τὴν γνωστὴν βιαιοπραγίαν καὶ ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ διόπου μηχανικοῦ κ. Λαμπροπούλου... ἠθωώθη ὑπὸ τοῦ Ναυτοδικείου Πειραιῶς κατὰ τὴν ἰδιόρρυθμον λογικὴν τῶν κ. κ. Ναυτοδικῶν! Ἡ πειθαρχία οὕτω εἰς τὸ Ναυτικόν μας πάει πρίμα!

★ Συνῆλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμύνης καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὴν αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν δοκιμῶν τῶν πυροβόλων Ἡ ἀπόφασις ἀνεβλήθη δι' ἄλλην συνεδρίασιν.

★ Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔφθασεν εἰς Κοπεγχάγην.

★ Οὐδεμία ἀτυχῶς ἕως σήμερον ἐπίσημος πληροφορία βεβαιοῖ ὅτι ὁ Γάλλος ὑποναύαρχος Φουρνιὲ θ' ἀναλάβῃ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Ναυτικοῦ μας.

★ Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνηργήθη ἡ Β' κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων. Τὰ πρῶτα ποσὰ ἐκέρδισαν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί.

546,722 = 100,000 δρ.
615,757 = 25,000 »
149,692 = 10,000 »
455,920, 508,963, 79,045 ἀνὰ 5,000 δρ.ἕκαστ.
332,942, 271,181, 100,114, 843,659 414,198 ἀνὰ 1000 δρ. ἕκαστος.

Ἐξήχθησαν κατόπιν 411 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ 100 δρ. καὶ 578 κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 50. Ὁ πρῶτος ἀποσταλεὶς μεταξὺ ἄλλων εἰς τὸν ταμίαν Ἰθάκης ἔμεινεν ἀπώλητος. Αἱ 100,000 λοιπὸν δρ. μένουν κέρδος τοῦ Στόλου. Ὁ Β'. ἔπεσεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἐν Λαρίσῃ κ. Ἀρ. Γαρδίκη.

★ Καθὰ ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Κων) πόλεως διεδόθη ἐκεῖ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ νέου Ἡγεμόνος τῆς Σάμου Γεωργιάδου ἐφέντη ἠκυρώθη. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη κατόπιν ἐπιβλητικοῦ συλλαλητηρίου, γενομένου εἰς τὴν Σάμον ὑπὲρ τοῦ Ἡγεμόνος Καραθεοδωρῆ πασσᾶ καὶ κατόπιν τηλεγραφημάτων διαμαρτυρίας ἀποσταλέντων ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις.

Κατὰ νεωτέρας ὅμως πληροφορίας ὁ νέος ἡγεμών, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Σάμον, ἐπιβαίνων τοῦ θωρηκτοῦ Μεσσουδιὲ ἀνεχώρησε διὰ τὴν θέσιν του ἐπιβαίνων τῆς αὐτοκρατορ. θαλαμηγοῦ «Ἰζεδίν».

★ Ὁ μικρὸς Διάδοχος βασιλόπαις Γεώργιος κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ Κάϊζερ μετὰ τὰς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων σπουδάς του θὰ εἰσαχθῇ πρὸς τελειοποίησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Στρατ. Γερμανικὴν ἀκαδημίαν.

★ Εἰς τὴν Λευκάδα συνέβησαν σοβαραὶ σκηναὶ μεταξὺ τῶν χωρικῶν οἰνοπαραγωγῶν καὶ τῶν οἰνεμπόρων. Οἱ πρῶτοι ἠρεθισμένοι κατὰ τῶν δευτέρων διότι οὗτοι δὲν ἤθελον ν' ἀγοράσουν τοὺς μούστους των εἰς τιμὴν ἱκανοποιητικήν, ἐν σώματι εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ διήρπασαν τὰ καταστήματα αὐτῶν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθησαν περὶ τοὺς 10. Ἡ τάξις ἀποκατέστη προσωρινῶς. Ἀπεστάλησαν ὅμως στρατ. ἐνισχύσεις εἰς τὴν ἐκεῖ ἀστυνομίαν πρὸς πρόληψιν νέων συγκρούσεων.

★ Καὶ τοὺς μὲν Σαντάδες τῶν ὀρέων εὑρίσκονται φιλότιμοι καὶ γενναῖοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των τοὺς ξεπαστρεύουν Ἀλλὰ τοὺς Σαντάδες τῶν πόλεων ποία ἀρχὴ καὶ ποία ἐξουσία θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξαφανίσῃ, ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς φοβερούς κλέπτας, τοὺς πολλῶν Σαντάδων ἀνωτέρους, τοὺς λυμαινομένους αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν; Εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ κάτωθεν αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τὰς ὄψεις φρουρῶν-χωροφυλάκων (κοιμωμένων ἄρα γε;) ἐλ,στεύθη καὶ ἐγυμνώθη τὸ μέγα κατάστημα ἀρχαίων καὶ πολυτίμων εἰδῶν τοῦ κ. Δρακοπούλου ὑπὸ συμμορίας κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι, μὲ ὅλον τὸ χουζοῦρι των διέρρηξαν θύρας, ἥναψαν κεριά, ἐδιάλεξαν τὰ πράγματα ποῦ ἤθελαν, ἐπανέκλεισαν τὰς θύρας καὶ ἀπ' ἐδῶ πάνε καὶ οἱ ἄλλοι... ὦ λαγωνικὰ τῆς ἀστυνομίας! Τ' ἀφαιρεθέντα ἀντικείμενα εἶνε 400 νομίσματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καρφίδες, εἰκόνες βυζαντιναὶ καὶ ἄλλα κοσμήματα. Ὑπελογίζονται ἀξίας ἄνω τῶν 20,000 δρ. Τοὺς κλέπτας τοὺς κυνηγᾶ ἡ ἀστυνομία! Ἐκρατήθησαν δὲ ὡς ὕποπτοι καὶ οἱ δύο φρουροὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ·

★ Ὁ ἱεροκῆρυξ τοῦ νομοῦ Τρικκάλων Σωφρόνιος Παυλίδης μεταβαίνων ἐκ Μαλακασίου πρὸς Γκουδρβάδαν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς συνελήφθη τὴν 4ην μ.μ. τῆς Τετάρτης εἰς θέσιν Ταμπούρια Καραϊσκάκη ὑπὸ τετραμελοῦς ληστοσυμμορίας ἡς ὁ ἀρχηγὸς θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἦτο ὁ ἐπικεκηρυγμένος ληστοφυγόδικος Μῆτρος Τάτσης. Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα ὁ ἱεροκῆρυξ κατώρθωσε νὰ ἐλευθερωθῇ πείσας τοὺς ληστοσυμμορίτας, ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας του.

★ Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τηλεγράφημα Τουρκικῆς πηγῆς ἐκ Μοναστηρίου, πολλοὶ Ἕλληνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Μητροπολίτου, συνελήφθησαν. Κατ' αὐτῶν ὑπάρχουν δῆθεν ὑπόνοιαι ὅτι ἀνῆκον εἰς μυστικὸν κομιτᾶτον, τὸ ὁποῖον διέπραξε τοὺς τελευταίους φόνους.

★ Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι τηλεγραφήματα τουρκικῆς πηγῆς βεβαιοῖ ὅτι ἡ Πύλη ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως καὶ ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ταραξιῶν (;) Ἐπειδὴ ἡ κατάσχεσις τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Μητροπολίτου Δράμας ἐπεβεβαίωσεν ἀριδήλως τὴν ἐνοχὴν καὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλων προσώπων συνενοουμένων μετ' αὐτοῦ ἡ Πύλη ἀπήτησεν ἐκ νέου προφορικῶς ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τὴν ἀνάκλησιν τοῦ εἰρημένου Μητροπολίτου, ἀλλέως ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐκδιώξῃ διὰ τῆς βας τὸν Μητροτολίτην. Ἡ δήλωσις τῆς Πύλης προσθέτει ἐπὶ πλέον ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶνε ἐλεύθερον νὰ κλείσῃ καὶ τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ νὰ κάμῃ ὅ,τι νομίζει πρέπον!!

★ Νέος βουλευτὴς Ἰθάκης ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Δενδρινοῦ ἐξελέγη ὁ κ. Γ. Φερεντῖνος.

★ Ἡ «Ναυκρατοῦσα» τὸ ἕτερον τῶν εἰς τὰ ναυπηγεῖα Γιάρρου ναυπηγηθέντων ἀντιτορπιλλικῶν κατῆλθεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Πειραιᾶ. Ὁ κυβερνήτης κ. Δούσμανης καὶ τὸ

πλήρωμα ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς ἀντοχῆς καὶ τῶν ἄλλων προτερημάτων τοῦ σκάφους.

★ Ἤρχισε ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Τρίτης ἡ προσέλευσις τῶν διὰ τὰς γενικὰς ἀσκήσεις προσκληθεισῶν ἐφέδρων. Ἡ προθεσμία κτὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων εἶνε λίαν ἐνθαρρυντικοί. Οἱ ἔφεδροι περιεβλήθησαν ἤδη τὴν ἐκ χακὶ στολὴν των καὶ ἤρχισαν ἀσκούμενοι μὲ τὰ νέα ὅπλα Μάνλιχερ.

ΔΑΜΑΛΙΣ

Διεύθυνσις
Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ
ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ
Κολοκυνθοῦν—Ἀθήνας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ,,
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Δέχεται μαθητὰς ἐσωτερικοὺς ἀπὸ ἡλικίας ἐτῶν **6.**

Διδασκαλία ἀνθρωπιστικὴ καὶ γλωσσομαθής.

Ἡ **Ἀγγλική,** *ἡ* **Γαλλική,** *ἡ* **Ἰταλική,** *ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων* **ὑποχρεωτική.**

Τὸ **μόνον Ἐκπαιδευτήριον,** *τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη διὰ μακρᾶς καὶ καρποφόρου ἐργασίας διατηρεῖ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῆς Διευθύνσεως* **Πανελλήνιον τὴν φήμην του.**

Κανονισμὸς ἔντυπος καὶ Λογοδοσία τῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους στέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

Τὰ τακτικὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου ὁριστικῶς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Πρὸς τοὺς κ. κ. καταναλωτὰς οἰνοπνεύματος μετουσιωμένου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παράσχωμεν εἰς τὴν κατανάλωσιν πρόχειρον μέσον ἐξακριβώσεως τοῦ καθαροῦ καὶ ἀδόλου Οἰνοπνεύματος μετουσιωμένου πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν, ἐφωδιάσαμεν τὰ ὑφ' ἡμᾶς Πρατήρια μὲ μέγαν ἀριθμὸν *Οἰνοπνευματομέτρων*, τὰ ὁποῖα διαθέτομεν πρὸς λεπτὰ 60 ἕκαστον.

Διὰ τῶν Οἰνοπνευματομέτρων τούτων καθίσταται εὐχερεστάτη ἡ ἐξακρίβωσις τῶν βαθμῶν τοῦ οἰνοπνεύματος, οἵτινες δέον νὰ εἶνε 95—96 βαθμοὶ ἑκατονταβάθμου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ.

τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὠδείου γνωστοποιεῖ, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1907—1908 ἄρχονται τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι διὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς μαθητὰς τὴν 12 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τοὺς νέους τὴν 15ην. Τὰ μαθήματα ἄρχονται τὴν 13ην Σεπτεμβρίου.

Οὐδεὶς τῶν παλαιῶν μαθητῶν δύναται ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφήν του ἄνευ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἐνδεικτικοῦ του καὶ οὐδεμία ἐγγραφὴ γίνεται δεκτὴ ἄνευ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ διδάκτρων.

Οἱ προσερχόμενοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἄνω ὁριζομένης προθεσμίας γίνονται δεκτοὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι θέσεις κεναὶ ἢ δὲν παρεμποδίζεται ἡ πρόοδος τῶν ἄλλων μαθητῶν.

Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως δύνανται νὰ ὑποβάλλωσι τὴν περὶ ἐγγραφῆς αἴτησίν των δι' ἐπιστολῆς ἢ δι' ἀντιπροσώπου.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς διὰ τοὺς μαθητὰς πασῶν τῶν σχολῶν (πλὴν τῆς Ἑσπερινῆς) δρ. 7 μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Μετὰ τὴν 15ην ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 12.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1907-8 θέλουσι λειτουργήσῃ αἱ ἑξῆς σχολαί.

1) **Ὀργανική.** *(Κλειδοκύμβαλον - Ἅρπα - Ἐγχορδα ὄργανα — πνευστὰ καὶ κρουστά).*

2) **Ὠδική.** *(Μονῳδία, Χορῳδία).*

3) **Δραματική.** *(Ἀπαγγελία—ὑποκριτικὴ καὶ ἱστορία τοῦ Θεάτρου).*

4) **Θεωρητική.** *(Ἁρμονία—Ἀντίστιξις—Ἐνοργάνωσις).*

5) **Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινή.** *(Βυζαντινὴ μουσικὴ—λειτουργικὴ. Ὑμνολογία καὶ ἑορτολόγιον).*

6) **Σχολὴ ἐρασιτεχνῶν.**

7) **Προκαταρτικαὶ Σχολαί.** *(Θεωρία καὶ ὀργανική).*

8) **Ἑσπερινὴ Σχολή.** *(Χορῳδία — θεωρία — πνευστὰ ὄργανα).*

Διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὠδείου καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—12. π. μ.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δέχεται καταθέσεις ἀπὸ

ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ

καὶ ἄνω καὶ πληρώνει τόκον

4 1/4 %

Ὁ καταθέτης πέρνει ὅποτε ζητήσῃ τὰ χρήματά του ὀπίσω εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

Γραφεῖα Λαϊκῆς Τραπέζης

Στοὰ Ἀρσακείου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Χ. ΖΩΗ

28. — Ὁδὸς Μητροπόλεως — 28.

Περιποίησις ἀρίστη. — Καθαριότης ἄκρα. Μία καὶ μόνη ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ

ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ

22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.

(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες, θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινὸ—ὄχι ζυμάρι!—ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1907

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	31 Ἰουλίου 1907	30 Ἰουνίου 1907
Ταμεῖον: Εἰς μεταλλικὸν ... Δρ.	3,810,970.65	3,539,493.02
» τραπ. γραμμ. Ἰονικῆς Τραπέζης ... »	359,849.—	382,115.—
» κερματικὰ γραμμ. δίδραχμα καὶ μονόδραχμα ... »	1,658,156.—	1,761,846.—
(Ἀντίτιμ. μεταλ. Τρ. εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐξωτερ. λ)σμοί.) Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἐθνικ. δαν. εἰς χρ.	37,430,674.75	39,083,812.11
») Ἑλλ. Σιδ. 4 0)0 τοῦ 1902 ...	10,065,590.25	10,600,258.25
Δάν. πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβ. ἐπ' ἀναγ. κυκλ. τραπ. γράμμ.	64,778,575.42	64,778,575.42
» » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων ..	10,500,000.—	10,500,000.—
Ὁμολ. Ἐθνικ. δανείων ...)Εἰς χρ. Δρ. 24,696,812.50) » τρ. γρ. » 28,025,028.50	52,721,841.—	52,563,465.—
Ἐθνικὸν «Γεωργικὸν Θεσσαλικὸν» δάνειον	777,112.45	
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλλ. Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια	2,850,666.66	2,031,111.—
Προεξοφλήσεις ...	24,242,884.81	22,729,144.36
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων ...	2,918,898.60	2,789,746.23
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων	12,622,773.80	12,721,002.—
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων ...	2,964,894.31	2,434,708.20
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ ...	66,054,630.89	65,153,337.53
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα ...	46,320,045.80	47,108,980.99
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας ...	15,404,014.30	15,437,345.40
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας ...	4,720,149.68	4,491,639.18
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταιρίας ...	4,916,067.—	4,916,667.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης ...	1,500,000.—	1,500,000.—
Ὁμολ. λαχ. δαν. Ἐθν. Τρ. Ἑλλάδ. 2 1]2 ο)ο (εἰς τρ. γρ.)	1,644,900.—	1,644,900.—
Τοκομερίδια ἐν γένει ...	246,009.87	967,241.87
Καταστήμ. Τραπ. καὶ κτήμ. ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	8,360,018.84	8,391,667.14
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς ...	2,926,197.36	2,895,142.43
Ἔξ. ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπ. γραμμ.)	1,568,579.83	1,558,526.48
Διάφοροι λογαριασμοί ...	4,095,131.63	8,641,712.36
Διεθν. Οἰκ. Ἐπιτρ. (λ)σμὸς ὑπ. Ἐθν. δαν. εἰς χρ). ...	34,551.45	
Λ)σμὸς ἐξαγορ. συμμ. Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τραπ. γραμμ.	1,361,920.—	1,361,920.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπ. Ἠπειροθεσσαλίας ...	880,000.—	880,000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφ. δανείου εἰς τραπ. γραμμάτια	250,000.—	250,000.—
Διάφορα ...	269,221.65	56,504.42
Δρ.	388,254,324.88	386,176,361.81

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν κεφάλαιον ...		20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια ...		13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζ. γραμ. ἐν κυκλοφορίᾳ:			
I διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 64,778,575.42	113,675,303,07	110,470,250.12
II » » » Τραπέζης	» 48,896,727.65		
Κερματ. γραμ. δίδραχ. καὶ μονόδραχμα:		10,500,000.—	10,500,000.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν ...		10,185,808.53	11,248,718.17
Καταθέσεις ἄνευ τόκου ...		21,517,906.22	22,067,416.61
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι ...		620,541.88	812,108.36
Μερίσματα πληρωτέα ...		793,300.—	2,123,980.—
Διεθνὴς Οἰκ. ἐπιτρ. (λ)σμὸς κατ. ἐκ δημοσίων ὑπεγγ. προσόδων ...	)εἰς χρυσ. δρ. 1,234,031.62) » τρ. γρ. » 5,730,221.37	6,964,252.99	8,233,834.74
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν ...			160,033.70
Ὑπηρεσία ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ...		1,267,963.95	2,072,998.25
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν ...		259,522.24	14,108.36
Καταθέσεις Δημοσ. ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτια ...		1,017,981.84	17,981.34
Ἔντοκ. κατ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκ. τοῦ Σ.Π.Δ.Σ.		10,065,590.25	10,600,258.25
» » » » τρ. γρ)τια » » »		95,273.89	316,384.89
Καταθέσεις ἔντοκοι ...		99,522,253.85	98,722,875.38
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης 3 ο)ο εἰς χρυσόν ...		43,115,820.—	43,105,820.—
» » » 2 1)2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.		20,479,200.—	20,479,200.—
Ὑπηρεσία λαχειοφόρ. δανείου Τραπέζης 3 ο)ο εἰς χρυσόν.		1,956,476.—	2,461,246.—
» » » » 2 1)2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.		122,850.—	155,232.50
Καταθέσεις ταμιευτηρίου ...		8,787,855.23	8,558,873.43
Λ)σμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ...		2,107,219.47	18,136.25
Διάφορα ...		1,671,205.47	535,851.37
		388,254,324.86	388,176,361.81

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Αὐγούστου 1907

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Δι' ὅλως νεωτάτης μεθόδου θεραπεύεται ἡ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ἐν τῷ Θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθηνῶν.

11. — ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ — 11.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΪΤΙΣ» τόννων 12,000 μὲ διπλοῦς ἕλικας, διπλᾶς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλλίων συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων ἀμερικ. κανονισμῶν προσπαιτούμενα προσόντα

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 19ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γενικὰ Πρακτορ. τῆς Ἑταιρείας

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου.
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ.
ΕΝ ΒΟΛΟ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας.